

ଅବସ୍ଥା ଉପରତଳ ହୋଇଥାଏ । କେବେ
ମଣିଷ ଅଲ୍ଲୁଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ
ଲୀନ ହୋଇଯାଏ ଯେ ସେ ଏ ସଂସାରକୁ
ଭୁଲିଯାଏ ଏବଂ କେବେ ଅନ୍ୟ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ
ପ୍ରତି ଏତେମାତ୍ରାରେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଯାଇଥାଏ
ଯେ, ସେ ଖୁଦାତାଳାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଏ । ଅତେବା
ଗୋଟିଏ ହଦିସ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ଯେ ଜଣେ
ବ୍ୟକ୍ତି ରସୁଲୁଙ୍କୁ ସଃଆସଙ୍କ ଗୋଟରେ
ଉପସିତ ହୋଇ କହିଲା ଯେ ହେ ଅଲ୍ଲୁଙ୍କ
ରସୁଲ ସଃଆସ ମୁଁ ତ ମୁନାଫିକ୍ (କପଣୀ)
ହୋଇଗଲିଶି । ଆପଣ ସଃଆସ କହିଲେ
କିପରି ? ସେ କହିଲା ହେ ଅଲ୍ଲୁଙ୍କ ରସୁଲ ମୁଁ
ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଛି,
ସେତେବେଳେ ମୋର ଗୋଟିଏ ଅବସ୍ଥା ରହୁଛି
ଏବଂ ମୁଁ ଯେବେ ଘରକୁ ଯାଉଛି
ସେତେବେଳେ ଆଉ ଏକ ଅବସ୍ଥା ରହୁଛି ।
ଏହାଶୁଣି ଆପଣ ସଃଆସ କହିଲେ ଏଥରେ
କିଛି ବ୍ୟତିବ୍ୟତ ହେବାର ନାହିଁ । ଯଦି
ସବୁବେଳେ ଗୋଟିଏ ଅବସ୍ଥା ରହିବ ତେବେ
ମଣିଷ ମରିଯିବ । ବାସ୍ତବିକ ସ୍ଵଭାବରେ ଯେଉଁ
ଉନ୍ନତି ଅବନତିର ଅବସ୍ଥା ଆସିଥାଏ, ସେଥୁରେ
ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରତିକରିତ ରହିଥାଏ । ପୂର୍ଣ୍ଣ
ମୋମିନର ଯେଉଁ ଅବନତିର ପ୍ରତିକରିତ ରହିଛି ତାହା
ତାଙ୍କର ତଳ ପ୍ରତିକରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ଉନ୍ନତିର ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ । ଏହିପରି
ଅମ୍ବିଯାମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଅବସ୍ଥା
ଆସିଥାଏ କିନ୍ତୁ ନବୀମାନଙ୍କ କବଳ ସିଦ୍ଧିକ
ମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ
ସୁମିମାନେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ହସନାତୁଳ ଅବରାରି
ସଯେଆତୁଲ ମୁକରବିନ୍ ଅର୍ଥାତଃ ପୁଣ୍ୟବାନ
ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ମୁକରବିନ୍
ମାନଙ୍କର ଖରାପ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏହାର
ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏହା କି ସାଧାରଣ ପ୍ରତିକରିତ
ଲୋକେ ଯାହାକୁ ପୁଣ୍ୟ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି ତାହା
ଉଚ୍ଚ ପ୍ରତିକରିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ
ବେଳେବେଳେ ମନ୍ଦ ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି
ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କର ମଦକାର୍ଯ୍ୟ ନିର
ପ୍ରତିକରିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ
ହୋଇଥାଏ । ଅତେବା ଯେହେତୁ ଏହି
ଦୁଇପ୍ରକାରର ଅବସ୍ଥା ମଣିଷ ଜୀବନରେ
ଆସିଥାଏ ଓ ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ କାହାକୁ
ଜଣାନଥାଏ ତେଣୁ କୁହାଯାଇଅଛି ଯେ ତୁମେ
ଜଣାନଥାଏ ସହିତ ଏପରି ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କର
ଯେ, ତୁମର ମୃତ୍ୟୁ ଏପରି ସମୟରେ ହେଉ
ଯାହା ତୁମର ସର୍ବୋତ୍ତମ ସମୟ ହୋଇଥିବ
ଏବଂ ମଳକୁଳ ମୌର (ମୃତ୍ୟୁ ଦେବତା) ତୁମ
ପ୍ରାଣକୁ ସେ ସମୟରେ ବାହାର କରୁ ଯେବେ
ତୁମର ଜଣାନଥାଏ ସହିତ ଏକ ସଜା ଓ ନିଷାପର
ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇସାରିଥିବ ।

(ଡକ୍ଟର କବିର, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୨୦୯-
୨୦୩..... ୨୦୧୦)

ପୃଷ୍ଠା- ୧୧ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଙ୍ଗ

ଦିଆୟାଉ ଯେ, ଭୁଲ ଓ ଠିକର ମାର୍ଗ କଣ । ଗୋଟିଏ ଧାର୍ମିକ ଯମାତ୍ ଏବଂ ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ଆମର ଏ ଦାୟିତ୍ବ ରହିଛି ଯେ, ଆମେ ଆମ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କରିବୁ ତେଣୁ ଯାହାକୁ ଏ ଧର୍ମ ଭଲ ଲାଗୁଛି ସେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେଉଛି ଓ ଆମର ଏ ଆଶା ଅଛି ଯେ, ଲୋକମାନେ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରିବେ କେବଳ ହଲାଘରେ ନୁହେଁ ବରଂ ସମଗ୍ର ପ୍ରାଣାତ୍ୟ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଯଦିଚ ଏ ପିଢ଼ି ନୁହେଁ ତେବେ ଆସନ୍ତା ପିଢ଼ି ଇସଲାମ ଆଡ଼କୁ ଆସିବ । ତେଣୁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶାବାଦୀ ଯେ, ଲୋକମାନେ ଇସଲାମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଓ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ ।

ଆଉ ଗୋଟିଏ ରିଜିଓନାଲ୍ ଟିଭି Omroep Flevoland ର ଜଣେ ପତ୍ରକାର Mr. Menno Hoeboer କହିଲେ ଯେ, ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଆଜିର ଦିନଟି ବହୁତ ଖୁବିର ଦିନ ହୋଇଥିବ ? ଏଥୁରେ ହଜୁର ଅନ୍ଧର ଅଃବାଅ କହିଲେ, ବିଲକୁଳ ଠିକ୍ କଥା ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମସଜିଦର ଉଦ୍ୟାନନ କରୁଥାନ୍ତେ ସେତେବେଳେ ଏହା ଆମପାଇଁ ବହୁତ ଆନନ୍ଦର ଦିନ ହୋଇଥାଏ ଆଜିର ଅଭିଭାଷଣରେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଏହି ମସଜିଦର ଉଦ୍ୟାନନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜର ଭାବନାକୁ ଓ ନିଜର ଆବେଗକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି ।

ପୁଣି ସେହି ପତ୍ରକାର ଜଣକ ଜାଣିବାକୁ ଚାହିଁଲେ ଯେ, କଣ ଆପଣ ମସଜିଦକୁ ଦେଖିସାରିଛନ୍ତି କି ? ଏହି ମସଜିଦ ସମ୍ପର୍କରେ ଆପଣଙ୍କର ମତ କଣ ? ଏଥୁରେ ହଜୁର ଅନ୍ଧର ଅଃବାଅ କହିଲେ, ଏବେ ମୁଁ ତ ସମଗ୍ର ଇମାରତକୁ ତ ଦେନାହିଁ । କେବଳ ମସଜିଦ ଉପରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ହଲ ଭିତରକୁ ଯାଇଥିଲି, ତାହା ତ ମତେ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗୁଥିଲା । ତ ଯାହା ହେଉ ଆମ ନିଜର ସାଧନକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ଆମେ ବହୁତ ବଡ଼ ମସଜିଦ ତ ନିର୍ମାଣ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ଓ କାଉନ୍ସିଲ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ବଡ଼ ମସଜିଦ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଦେଇନାଥାନ୍ତା । ଆମେ ଯେତେବେଳେ ଏ ଜଳାକାରେ ମସଜିଦ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲୁ । ସେତେବେଳେ ଆମ ଯମାତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ବହୁତ କମ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏବେ ମୁଁ ଜାଣିପାରୁଛି ଯେ, ଏଠି ଯମାତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ବହୁଅଛି ତେଣୁ ଯମାତ୍ର ସବୁ

ଲୋକ ଏଠାରେ ଏକାଠି ହେବେ ତେବେ ମୋ
ମତରେ ବାୟମାତ୍ର ନମାଜ ପଡ଼ିବାପାଇଁ ଏହି
ମସ୍ତକିଦ୍ଵଟି ଯଥେଷ୍ଟ ହେବନାହିଁ । ଏମିତି ତ
ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ମସ୍ତକିଦ୍ଵଟି ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର
ଦେଖାଯାଉଛି । ନକ୍ଷା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ
ଉଳ । ମୁଁ ଭାବୁଛି ଏ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଆପଣଙ୍କୁ
ଦେବାର ଅଛି ଯେ, ଆପଣଙ୍କୁ ଏ ମସ୍ତକିଦ୍ଵଟି
କିପରି ଲାଗିଲା ? କଣ ଏହି ମସ୍ତକିଦ୍ଵଟି
ଆପଣମାନଙ୍କ Architectural De-
sign ଅନୁସାରେ ହୋଇଛି କି ।

ପଡ଼ୁକାର ଜଣକ ପଚାରିଲେ ଯେ,
ଏ ମସଜିଦଟି ଏତେ ଖାସ କାହିଁକି ଯେ, ଆପଣ
ସ୍ଵୟମ ଏହାର ଉଦ୍ଘାଟନ କରିବାପାଇଁ
ଆସିଛନ୍ତି ? ଏଥରେ ହଜୁର ଅନ୍ଧର ଅଃବଃଅ
କହିଲେ, ଏଠାରେ ଆମର ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ
ଯମାତ୍ ଅଛି ଓ ବେଳେବେଳେ ମୁଁ ଏଠାକୁ
ଆସିଥାଏ । ବହୁତ ଦିନ ପରେ ଜଣକ ଆମକୁ
ଏ ମସଜିଦ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ
ଏଠିକାର ଯମାତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ଏ ଜଙ୍ଗ
ଥିଲା ଓ ମୋର ବି ଏ ଜଙ୍ଗ ଥିଲା ଯେ ମୁଁ
ଏଠାକୁ ଆସି ମସଜିଦକୁ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିବି ।
ଆମେ ଜର୍ମାନୀରେ ମଧ୍ୟ ଚାରି ପାଂଚଟି
ମସଜିଦ ଉଦ୍ଘାଟନୀ କରୁଥିଲୁ । ମୁଁ ସେଠାକୁ
ମଧ୍ୟ ଯାଇଥାଏ । ଏହିପରି ମୋର ଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା
ସ୍ଥାନିଯ ଅହେମଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମୋର
ସାକ୍ଷାତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଏ । ସେମାନଙ୍କର

ଉଦ୍‌ବ୍ଲାଷ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିଥାଏ । ଏବଂ ଯମାତ୍ରର
ଜମାମଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ
ମଧ୍ୟ ମଜ୍ଜାତ ହୋଇଥାଏ । ଏତଦ୍ଵାରା
ସେମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତିର ଅବସର
ମିଳିଥାଏ ।

ତା'ପରେ ମୁହନ୍ଦ ଜିଶାନ୍ ସାହେବ୍ ଯିଏ ହେଉଛନ୍ତି ଯୁଗୋ ଚାକମୟ ବେଳିଜିମୟ ପ୍ରତିନିଧି । ସେ ପଚାରିଲେ ଯେ, ଆଜିକାଳି ରାଜନେତାମାନେ ଏବଂ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ପରିବେଶ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୁଚନା ଦେବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ଏଣୁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଙ୍କୁଚଙ୍ଗର ମତ କଣ ? ଏଥରେ ହଙ୍କୁର ଅନ୍ତର ଅଃବାଅ କହିଲେ, ଏହା ତ ଠିକ୍ କଥା ଯେ, ପୃଥବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମୁଆ ନୁଆ ଜମାରତମାନ ଗଢ଼ି ଉଠୁଛି । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତ ରହିବାକୁ ହେବ ତେଣୁ ସେଥିଯୋଗୁଁ ଗଛଗୁଡ଼ିକୁ କଗାଯାଉଥାଇଁ ଏବଂ **Deforestation** କରାଯାଉଥାଇଁ କିନ୍ତୁ ତା' ଡୁଲନାରେ ମୁଆ ଗଛ ଲଗାଯାଉନାହିଁ

୩ ଏହା ବିଶେଷରୂପେ ବିକାଶିଲଙ୍ଘ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ କରାଯାଉଅଛି । ତତ୍ସହିତ
Carbon Emmission ଯୋଗ୍ୟ

କାରଖାନା ମଧ୍ୟ ଏ ପରିବେଶକୁ ପ୍ରଭାବିତ
କରୁଥାଇ ପୁଣି ଯେମିତି କି ମୁଁ କହୁଥାଇ ଯେ,
ଯୁଦ୍ଧ ଯୋଗୁଁ ଏ ପରିବେଶ ମଧ୍ୟ ବହୁତ
ପ୍ରଭାବିତ ହେଉଥାଇ । ଏବେ ତ ବହୁତ ଚିନ୍ତା
ନାୟକମାନେ ଏକଥା କହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ
କରିଦେଲେଣି ଯେ, ମଧ୍ୟପ୍ରାଚ୍ୟ ଇଲାକାରେ
ଜାରି ରହିଥିବା ଯୁଦ୍ଧ ଯୋଗୁଁ ପରିବେଶର

ତାପମାତ୍ରାରେ ବୃଦ୍ଧି ଘରୁଅଛି ତେଣୁ ଏହା ମଧ୍ୟ
ପରିବେଶ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଏକ କାରଣ
ହୋଇପାରେ । ବରଂ ମୋ ମତରେ ଏହା ମଧ୍ୟ
ଗୋଟିଏ କାରଣ ।

ପୁଣି ହଜୁର ଅନ୍ତର ଅଃବାଃ
କହିଲେ, ତେଣୁ ଆମକୁ ବୃକ୍ଷଗୋପଣ ପ୍ରତି
ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଉଚିତ ଓ ପୁଣି କାର୍ବନ
ଏମିଥିଅନ୍ତକୁ କମ୍ କରିବାପ୍ରତି ଧାନ ଦେବା
ଉଚିତ । ଆଜିକାଲି ଯେଉଁ ଅସ୍ତରଣସ୍ତ ବ୍ୟବହାର
କରାଯାଉଥିଲି ତାହା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଏମିଥିଅନ୍ତ
ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିଲି । ସେହିପରି କାରଖାନା ମଧ୍ୟ
ଏହାର କାରଣ ।

ସେହି ପଡ଼ୁକାର ଜଣକ ପଚାରିଲେ
ଯେ, ଡାତ୍ର ସରକାର ସମଗ୍ର ସରକାରି
କାର୍ଯ୍ୟକଳୟଗୁଡ଼ିକରେ ହିଜାବ୍ ଏବଂ ବୁର୍କା
ଉପରେ ପାବନ୍ତି ଲଗାଇଛନ୍ତି । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ହଜୁର ଅନ୍ତର ଅଃବାଃଅଙ୍କର କଣ ମତ ?
ଏଥୁରେ ହଜୁର ଅନ୍ତର ଅଃବାଃଅ କହିଲେ,
ମୋ ମତରେ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏକଥା
କହୁଛି ଯେ, ଏମିତି କରିବା ହେଉଛି ମୋ
ଧାର୍ମିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ ମୁଁ ଅମୁକ ପ୍ରକାର ବସ୍ତ୍ର

ପିନ୍ଧିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ତେବେ ସରକାରଙ୍କୁ ତାଙ୍କ
ମାମଲାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ।
ଏହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଧର୍ମୀୟ ମାମଲାରେ
ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର ଏହା ଏକ କାରଣ
ହୋଇଯାଇଥାଏ । କାନାଡ଼ାର ପାର୍ଲମେଣ୍ଟରେ
ଜଣେ ଶିଖ ନିଜର ବକ୍ତବ୍ୟ ରଖି କହିଲେ ଯେ,
ମତେ ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧିବାର ହକ୍ ଅଛି ଓ ଜଣେ
ଯହୁଦୀଙ୍କ ନିଜର ଛୋଟ ଗୋପି ପିନ୍ଧିବାର ହକ୍
ରହିଛି, ଲସାଇମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅଧିକାର ଅଛି
ସେହିପରି ଯଦି ମୁସଲମାନ ମହିଳାମାନେ ବିନା
କୌଣସି ଜୋର ଜବରଦସ୍ତି ସ୍ଵଭାବରେ ବୁର୍କା
ବା ହିଜାବ ପିନ୍ଧିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ
ଏହି ହକର ବଂଚିତ ରଖିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

କମଣ୍ଡେ

କୁରୁରୀ ଘୋଷଣା

ହକ୍କୁର ଅନ୍ତରେ ଆପଣମାନଙ୍କ ଚିଠି ଦେଖୁଛନ୍ତି ଓ ଆପଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୂଆ କରୁଛନ୍ତି ।

ଯେଉଁମାନେ ହଜ୍ରତ ଖଲିଫ଼ତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅଧ୍ୟଦୂହୁଲାହୁ ତାଲାଙ୍କ ପବିତ୍ର ଗୋଚରେ ଚିଠି ଲେଖୁଛନ୍ତି ସେହି ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇନ୍ତାମାଉଥାରି ଯେ-

ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଚିଠି ନିତ୍ୟାନୁସାରେ ହଜୁର ଅନ୍ତର ଅୟଦହୁଲ୍ଲାହୁ ତାଳାଙ୍କ ଗୋଟରେ ପେଶ କରାଯାଉଅଛି । ଯଦିଚ କରୋନା ଭାଇରେ ଯୋଗୁଁ ଆଜିକାଲି ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ଉପୁଞ୍ଜିଷ୍ଠି, ସେଥୁଯୋଗୁଁ ଚିଠିର ଉତ୍ତର ଲେଖୁଥିବା ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମ୍ କରିଦିଆ ଯାଇଅଛି ତେଣୁ ସେହି ସମସ୍ତ ଚିଠିର ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଉତ୍ତର ପଠାଇବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ହଜୁର ଅନ୍ତର ଅୟଦହୁଲ୍ଲାହୁ ତାଳା ଆପଣମାନଙ୍କ ଚିଠି ପଡ଼ି ଆପଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କରୁଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହ ତାଳା କୃପା ଓ ଦୟା କରନ୍ତୁ, ଏହି ମହାମାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିପଦ ଆପଦରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ବଂଚାନ୍ତୁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ସୁରକ୍ଷା ବଳ୍ୟ ଭିତରେ ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ସର୍ବଦା ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି ଆପଣମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଥାଏ ।

(ମୁନିର ଅହମାଦ ଜାତ୍ରେଦୁ, ପ୍ରାଇଭେଟ ସେକ୍ରେଟାରୀ)

ଶ୍ରୀକୃତ୍ତବା ଜ୍ଞାନୀ :

ନବି ଅକ୍ରମ ସଃଆସ କହିଲେ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ନବୀଙ୍କର ଜଣେ ହଡ଼ୁରୀ ଥାଏ, ତେଣୁ ମୋର ହଡ଼ୁରୀ ହେଉଛନ୍ତି
ଜୁବେର ରଃା ।

ହଜ୍ରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ ମୁସ୍ଲିମ୍ ସାହାବି ହତ୍ତାରୀ ଏବଂ ମହାନ୍ ବଦରି ସାହାବି ହଜ୍ରତ୍ ଜୁବீର୍ ବିନ୍ ଅଞ୍ଚାମ୍ ରଃଅଙ୍କ
ଉଡ଼ମ ଗୁଣାବଳୀର ଚର୍ଚା ।

ତିନିଜଣ ମର୍ହୁମିନ୍ ମୁକରମ୍ ମେରାଜ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍ ଶହୀଦ୍ (ଡ୍ରବ୍ରାରି ଗାର୍ଡ୍ସନ ପେଶାଓର), ମୁକରମ୍ ଅଦିକ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍ ନାସିର ମୁରବୀ ସିଲ୍ସିଲା (ଅହ୍ରଦିପୁର ନାରଖ୍ରାଳ) ଏବଂ ମୁକରମ୍ ହମିଦ୍ ଅହେମଦ୍ ଶେଖ୍ ସାହେବ୍ (ଇସଲାମାବାଦ୍, ପାକିଷ୍ତାନ, ହାଲ୍ ଲକ୍ଷ୍ମନ, ଯୁକେ)ଙ୍କର ଉତ୍ତମଗୁଣାବଳୀର ଚର୍ଚା ଏବଂ ନମାଜ ଯନାଜାଃ ଗାଏବ ପାଠ ।

ଖୁତ୍ବା ଜୁମା: ସମ୍ବନ୍ଧା ଅମିରୁଲ ମୁଗେନିନ ଖଲିଫାତୁଲ ମସିହ ଖାମୀସୁ^୩
(ପ୍ରଦତ୍ତ: ୨୯ ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୨୦ ଅନୁଯାୟୀ ୨୯ ଜହୁର ୧୩୯୯ ହିଜରି ଶମସି)

ଖୁତ୍କା ଜୁମାର ଏହି ଆଲେଖ୍ୟଟି ବଦର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଅଳ୍ପଜଳ ଇଂଚରନ୍ୟାସନାଳ
ଲକ୍ଷ୍ଣନର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ ।

أَشْهَدُ أَن لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
أَكَمَّ بَعْدُ فَاعْوَذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ۔ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ۔
أَعْمَدُ بِنَعْرِتِ الْعَلَمِينَ الرَّجِيمِ۔ مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ۔ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينَ۔
إِهْدِنَا الْقِرَاطُ الْمُسْتَقِيمَ۔ صِرَاطُ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرُ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ۔

বিদৰী সাহাবাঙ্ক আলোচনা চক্রে আজি যেଉ সাহাবিঙ্ক চর্চা হেব ষে
হেলে হজ্রত জুবোৰ বিন্ম অধ্যাম রঃআ। হজ্রত জুবোৰ বিন্ম অধ্যামক্ক পিতাঙ্ক
নাম অধ্যাম বিন্ম খুগ্লিদ এবং মাতাঙ্ক নাম পঞ্চিয়া বিন্মতে অবদুল্ল মুত্তলিব
থুলা। যিএ কি হজ্রত মুহম্মদ সঃআঃসক্কৰ ফুপি থুলে হজ্রত জুবোৰক্ক বংশৱ
চারা যাই কুষোয়ে বিন্ম কিলাবঙ্ক সহিত মিশি নবী করিম সঃআঃসক্ক বংশ সহিত
মিশুথুলা এবং নবী সঃআঃসক্ক পানুৰ হজ্রত খড়িজাঙ্কৰ ষে পুতুৱা থুলে। হজ্রত
জুবোৰ বিন্ম অধ্যামক্কৰ হজ্রত অবুবকৰ রঃআং কন্যা হজ্রত অসমা রঃআং সহ
বিবাহ পঞ্চন্ত হোৱাথুলা এবং হজ্রত অবুবকৰ রঃআং অন্য এক কন্যা আৱশা
রঃআংক্কৰ হজ্রুৰ সঃআঃসক্ক সহ বিবাহ হোৱাথুলা। এহিভক্ক হজ্রত জুবোৰ বিন্ম
অধ্যাম রঃআং হজ্রুৰ সঃআঃসক্কৰ পত্নু থুলে। এহি দৃষ্টিকোশৰু হজ্রুৰ সঃআঃসক্ক সহ
হজ্রত জুবোৰ বিন্ম অধ্যাম রঃআংক্কৰ দুচ দুঁজা পঞ্চক্ক থুলা। জুবোৰক্ক কুনিয়ত
অবু অবদুল্লাঃ থুলা এবং তাঙ্ক মাথা হজ্রত পঞ্চিয়া আপশক্ক কুনিয়ত নিজ ভাই
জুবোৰ বিন্ম অবদুল্ল মুত্তলিব কুনিয়ত অনুস্বারে অবু তাহেৰ রঞ্জিথুলে। কিন্তু
হজ্রত জুবোৰ বিন্ম অধ্যাম নিজ কুনিয়ত নিজ পুত্র অবদুল্লাঙ্ক নামৰে নামিত
করিথুলে যাহা মৰে বহুত পুর্ণি হোৱাগলা। হজ্রত জুবোৰ বিন্ম অধ্যাম হজ্রত
অবুবকৰ রঃআং পৱে ইষ্টলাম ধৰ্মৰে দাক্ষিত হোৱাথুলে। ইষ্টলাম ধৰ্ম গ্ৰহণ
কৰিবারে ষে চতুৰ্থ অবা পংচম ব্যক্তিঙ্ক মধ্যৰে থুলে। হজ্রত জুবোৰ বিন্ম
অধ্যাম ১ ৭ বৰ্ষ বয়সৰে ইষ্টলাম ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰিথুলে। আৰ কেতেকক্ক কহিবা
অনুযায়ী ষে ৮ কিম্বা ১ ৭ বৰ্ষ বয়সৰে ইষ্টলাম ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰিথুলে। ষে ষেহি
দশজন ভাগ্যশালী সাহাবামানক্ক মধ্যৰ জণে থুলে যাহাঙ্কু ঘোমানক্ক
জীবনকালৰে হৰ্তু হজ্রুৰ সঃআঃস বৈকুশ্বৰাসী হেবার সুসমাগার প্ৰদান কৰিথুলে
এবং ষেহি ছাঞ্জ জণ সুৱাঃ দলৰ সাহাবিমানক্ক মধ্যৰ ষে জণে মধ্য থুলে,
যাহাঙ্কু হজ্রত উমাৰ রঃআ নিজ পৱৰ্ত্তী খলিপা হেবার নামাঙ্কন কৰিথুলে।

(ଧୟାଧୂଳି, ଚାକାଶ..... ଜଣ୍ଡି-୨, ପୃ-୩/୧୦୭..... ୬୭୫୩ ୨୦୮୩) ।
 ହଜରତ୍ ଜ୍ଞାନେର ବିନ୍ ଆତ୍ମମଙ୍କ ପିତା ଆତ୍ମମଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ପରେ ତାଙ୍କ ଦେଖାଶୁଣା
 ନୌପିଲ୍ ବିନ୍ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀମଦ୍ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ବାଲ୍ୟକାଳରେ ତାଙ୍କ ମାତା ତାଙ୍କୁ
 ବିରକ୍ତ ହୋଇ ପିରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ନପିଲ୍ ଜ୍ଞାନେରଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ କଣ କେହି
 ଏପରି ନିଜ ଛୁଆକୁ ମାରେ ଅବା ବିରକ୍ତ ହୁଏ । ତୁମେ ତ ଜ୍ଞାନେରଙ୍କ ସହ ଏପରି ଆଚରଣ
 କରୁଛ ଯେପରି ତୁମେ ତାହା ଉପରେ ଭିଷଣ ଅପସନ୍ନ । ଏଥରେ ହଜରତ୍ ସପିନ୍ଧା ରଃଆ
 ଏହି ପଂକ୍ତି ପାଠ କଲେ:

ମନ୍ କାଳା ଇନ୍ଦ୍ର ଉବରିଜୁହୁ ପକଦ କଜବ
 ତୁ ଇନ୍ଦ୍ରମା ଅଜରିବୁହୁ ଲି କେ ଯଳଥବ
 ତୁ ଯହ ଜିମାଳ ଜେଶା ତୁ ଯାତିଯା ବିସ ସଲବ
 ତୁଲା ଯକୁନ ଲିମାଲିହି ଖବଦନ ମୁଖବ
 ଯାକୁଲୁ ଫଳଳ ଦେଇ ମିନ ତମରିନ ତୁ ହବ
 ଅର୍ଥାତ ଯେ, ମନେକରୁଅଛି କି ମୁଁ ତାହା ଉପରେ ଅର୍ଥାତ ମୋ ପୁତ୍ର ଉପରେ କ୍ରୋଧୁତ ଅଛି
 ତେବେ ସେ ଭ୍ରମରେ ରହିଛି ମୁଁ ତାହା ସହ ଏଥନିମନ୍ତ୍ରେ କଠୋରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଅଛି ଓ
 ତାକୁ ଦଶ ଦେଉଅଛି କାରଣ ଏତଦ୍ଵାରା ସେ ନିର୍ଭିକ ଓ ସାହସି ହେବ ଏବଂ ଶଢ଼କୁ
 ପରାସ୍ତ କରିବ ସେମାନଙ୍କ ସାମଗ୍ରୀ ନେଇ ଫେରିବ ତଥା ନିଜ ଭାର ବହନ କରିବାପାଇଁ
 ଘରେ ଲାଗି ନ ବସି ବରଂ ମକାବିଲା କରି ନିଜ ଷ୍ଠା ନିବାରଣ କରିବ ।

(ଅଳୁଥାବାଟୀ..... ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃ-୪୫୮..... ବେରତ୍ ୧୯୯୫)

ସେ ଯାହା ହେଉ ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କର ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କର
ପ୍ରଶିକ୍ଷଣର ପ୍ରଶାଳୀ ଓ ଶୈଳୀ ଥିଲା । ନିଜ ପୁତ୍ରକୁ ବାର ଓ ବାହାଦୁର କରିବାର ପ୍ରଶାଳୀ
ଥିଲା ଜରୁଗା ନୁହେଁ ଯେ, ଆମେ ଏହାକୁ ଭଲ ଶୈଳୀ ବୋଲି କହିବା । ସାଧାରଣଟା
ଆଜିକାଲି ଏହି ବିଶ୍ୱାସ କମି ଚାଲିଛି । ସେ ଯାହା ହେଉ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରରେ ତାଙ୍କୁ
ସେହି କଠୋରତାର କୁପ୍ରଭାବରୁ ରଖା କଲେ, ମାଆର ମମତା ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ ତେଣୁ ଏପରି
ନୁହେଁ ସେ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କୁ ମାରୁଥିଲେ, ସେହି ଓ ପ୍ରେମ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ
ସମୟରେ ଏହା ପ୍ରକାଶ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ ବାସ୍ତବରେ ହଜାର ଜୁବେର ବିନ୍ ଆୟାମ ଜଣେ
ସାହାସି ଓ ବାର ପୁରୁଷ ପାଲଟି ଥିଲେ । ଏହା କେଉଁ କାରଣରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଲା ତାହା ପ୍ରଭୁ
ହିଁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଶୈଶବ ଅବସ୍ଥାର ସେହି କଠୋରତା ତାଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି
ପ୍ରକାର ନକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ପକାଇନଥିଲା । ଯଦି ଆଜିକାଲି କେହି ସେପରି କରନ୍ତି ତେବେ
ସୋଶିଆଲ ସର୍ଭସ ବିଭାଗ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଯିବେ ଏବଂ ଛୁଆକୁ ନିଜ ସାଥରେ
ନେଇଯିବେ । ତେଣୁ ମାଆ ମାନେ ଏହାର ପରାକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ ଏହି ପ୍ରଶାଳାକୁ
ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ଯେତେବେଳେ ଜୁବିର ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଚଚା ତାଙ୍କୁ ଏକ ଚଗାଇରେ ଗୋଡ଼ାଇ ଦେଇ ଧୂଆଁ ଦିଅନ୍ତି ଯଦ୍ବାରା ଏହି କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ ନ କରିପାରି ସେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ପରିଚ୍ୟାଗ କରିଦେବେ କିନ୍ତୁ ସେ ଏହା ହିଁ କହୁଥୁଲେ ଯେ, ଗର୍ଭାଵାଦ ହିଁ ହାତି ଆମାମାଠିରେ ଆମ ଗର୍ଭାବାଦ ହାତିଲାଇବି ।

(ଆଜାବାଦୀ ଲେଖକ ପତ୍ରିକା ମୁଦ୍ରଣ କମିଶନ୍ସ ଓ ପ୍ରକାଶକ)

(ପ୍ରାଚୀଯାଦିଗୁଡ଼ିକ..... ଜାତ୍ତି-୧, ଧୂ-୧ ଫଗ୍ନ..... ୬୮୭୩ ମେ୦୫)
 ହଜରତ୍ ମୁସଲେହ ମଉଦ୍ ରାଖିଥାଏ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୁହୁଣ୍ଡି, ହଜରତ୍ ଜୁବୋର ବିନ୍ଦୁ
 ଅଞ୍ଚାମ ଅଟ୍ୟନ୍ତ ବୀର ଯୁବକ ଥିଲେ, ଜୟଳାମର ବିଜୟ ସମୟରେ ସେ ଜଣେ ଜଗରଦସ୍ତ
 ଜେନେରାଲ୍ ସାବ୍ୟଷ୍ଟ ହେଲେ, ତାଙ୍କ ଚଚା ଯଦିଚ ତାଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ନିର୍ଯ୍ୟାତନା
 ଦେଉଥିଲେ ଚଟାଇରେ ଗୁଡ଼ାଇ ତାଙ୍କୁ ସେଥିରେ ଅଗ୍ରୀ ସଂଯୋଗ କରୁଥିଲେ ଏବଂ କଷ
 ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ କହୁଥିଲେ ଜୁବୋର କୁହୁ କଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୟଳାମ ଧର୍ମରୂ ନିବୃତ୍ତ ରହିବ

ତାହାକୁ ନେଇ ଆମେ ହଜ୍ରୁ ସଃଆଁଏଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲୁ । ପତ୍ର ଖୋଲି ପଡ଼ିବାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ତାହା ହଜ୍ରତ ହାକିବ୍ ବିନ୍ ଅବି ବଳକାଙ୍କ ତରଫରୁ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁଥିରେ ହଜ୍ରୁ ସଃଆଁଏଙ୍କର ଏକ ନିଷ୍ଠତିର ଖବର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ରହିଥିଲା ଯାହାକୁ ହାତିବ ବିନ୍ ଅବି ବଳତଥା କିଛିଲ ମୁଶରିକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖାଯାଇଥିଲା । ହଜ୍ରୁ ସଃଆଁଏ ହାତିବଙ୍କୁ କହିଲେ ତୁମେ ଏ କଣ କଳ ? ସେ କହିଲେ ହଜ୍ରୁ ମୋ ସମ୍ବରେ ନିଷ୍ଠତି ନେବାକୁ ଶିଶ୍ଵ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ମୁଁ କୁରୋଶ ସହ ସମ୍ପର୍କ ରଖିନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ ଅଛି ତେଣୁ ମୁଁ ଚିତ୍ତା କଲି କି ତାଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଉପକାର କରିଦିଏ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ମୁଁ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ଅବା ଇସ୍ତାମକୁ ଅପସନ୍ନ କରି କରିନାହିଁ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଉପକାର କରିବାକୁ ଚାହିଁ କରିଛି, ଏହା ଶୁଣି ହଜ୍ରୁ ସଃଆଁଏ କହିଲେ ତୁମେ ସତ କହିଛ ଯେତେବେଳେ ହଜ୍ରତ ଉମର ର:ଆ ଭାଷଣ ଉଚ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ଉଠିଥିଲେ ଏବଂ ହଜ୍ରୁ ସଃଆଁଏଙ୍କୁ କହିଲେ ମତେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହି କପଟ ଲୋକର ଶିର ଛେଦ କରିଦେବି, ହଜ୍ରୁ ସଃଆଁଏ କହିଲେ ଏ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ଆମ ସହିତ ସାମିଲ ଥିଲେ ଏବଂ ତୁମକୁ କଣ ଜଣାଅଛି ଯେ, ଅଲ୍ଲାଇ ବଦରରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ସାହାବିମାନଙ୍କୁ ଆକାଶରୁ ଝାଙ୍କି ଏହା କହିଛନ୍ତି ଯେ, ତୁମେ ଯାହା ଜଛାକରୁଛ କର ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କଷମା କରିବାରିଛି । ଅର୍ଥାତ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦୟାପରବେଶ ଥିଲା । (ମସନ୍ଦ ଅହମଦ ବିନ୍ ହୟଲ, ଖଣ୍ଡ-, ପୃ-୨୫୧..... ହଦିସ-୩୦୦..... ବେରୁତ ୧୯୮୮) (ଫରହଙ୍ଗ ସିରତ..... ଲେଖକ ସମ୍ବଦ ଅମିରୁଲ୍ ରହମାନ, ପୃ-୧୩୭)

ଯେତେବେଳେ ହଜୁର ସାଂକ୍ଷେପିକ ମନ୍ଦିର ବିଜୟ ଲାଭ କଲେ, ସେତେବେଳେ ହଜୁରତ୍ ଭ୍ରାବୀର ବିନ୍ ଅଥ୍ୱାମ ରାଜ୍ ଏଣ୍ ସୈନ୍ୟଦଳର ବାମପାର୍ଶ୍ଵରେ ଥିଲେ ଏବଂ ହଜୁରତ୍ ମିକଦାଦ ବିନ୍ ଅସ୍ଵଦ ରାଜ୍ ଏଣ୍ ସୈନ୍ୟଦଳର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ନିଯୋଜିତ ଥିଲେ । ହଜୁର ସାଂକ୍ଷେପିକ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଶାନ୍ତ ହୋଇଗଲେ ସେତେବେଳେ ଉତ୍ତମ ଅର୍ଥାତ ହଜୁରତ୍ ଭ୍ରାବୀର ବିନ୍ ଅଥ୍ୱାମ ରାଜ୍ ଏଣ୍ ଓ ହଜୁରତ୍ ମିକଦାଦ ବିନ୍ ଅସ୍ଵଦ ରାଜ୍ ଏଣ୍ ନିଜ ଅଶ୍ୱ ଉପରେ ଚଢ଼ି ଆସିଲେ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ ସାଂକ୍ଷେପିକ ମୁଖ୍ୟମଣ୍ଡଳରେ ଲାଗି ରହିଥିବା ଧୂଳିକୁ ପରିଷାର କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ମୋ ଘୋଡ଼ା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଅଂଶ ଏବଂ ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ଅଂଶ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି ତେଣୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏମାନଙ୍କୁ କମ୍ ଦେବ ଅର୍ଥାତ ଏହି ଧାର୍ଯ୍ୟରୁ କମ୍ ଦେବ ଅଲ୍ଲାହ ତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ କମ୍ କରି ଦେବ । ଅତିଥି କମ୍ ପଳ୍କ ପଦାନ୍ କରିବ ।

(ଡବକାଉଳ କବରା.....ଖୁଣ୍ଡ-୩, ପ-୨୭.....ବେରତ ୧୯୯୦)

ହଜରତ୍ ଖଲିପ୍‌ତୁଳ୍ ମସିହ ସାନି ରାଖି କୁହନ୍ତି ଯେ, ହଜରତ୍ ଜୁବୋର ବିନ୍ ଅଥ୍ଵାମ ରାଖି ଏକ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କୁହନ୍ତି ହଜୁର ସାଥୀଙ୍କ ଯେତେବେଳେ ହୁବୁଲ୍ ନାମକ ମୃତ୍ (ପିତୁଳା) ଉପରେ ନିଜ ବାଡ଼ି ପ୍ରଯୋଗ କଲେ, ତାହା ନିଜ ସ୍ଥାନରୁ ଖସି ତେଳେ ପଡ଼ିଗଲା, ସେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଜୁବୋର ବିନ୍ ଅଥ୍ଵାମ ରାଖି ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଆଡ଼କୁ ସ୍ଥିତହାସ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ମନେ ଅଛି ଡ୍ରେଦ ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ଗମ୍ଭୀରରୂପେ ଆହତ ହୋଇ ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ତୁମେ ନିଜର ଗର୍ବ ଓ ଅହଙ୍କାର ଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଘୋଷଣା କରିଥିଲି ଯେ ଉଲୁଲ୍ ହୁବୁଲ୍ ଉଲୁଲ୍ ହୁବୁଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ହୁବୁଲ୍ ଠାକୁରଙ୍କ ଗାରିମା ଉଚ୍ଚତର ହେଉ ବା ଜୟ ହେଉ ଏହି ହୁବୁଲ୍ ଦେବତା ହିଁ ଡ୍ରେଦ ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ ତୁମକୁ ବିଜୟ ଲାଭ କରିଥିଲା ପରା । ଦେଖ ଆଜି ତା'ର ଅବସ୍ଥା କଣ ହୋଇଛି, ସେହି ମୃତ୍ତିର ଖଣ୍ଡବିଶ୍ଵାତ ଅଂଶ ତୁମ ନିକଟରେ ପଡ଼ିଛି ଅବୁ ସୁଫିୟାନ କହିଲା ଜୁବୋର ସେ କଥା ଗୁଡ଼ିକ ଛାଡ଼ି ଆଜି ଆମେମାନେ ଭଲଭାବରେ ଦେଖିନେଇଛୁ ଯେ ମୁହମ୍ମଦ ରସ୍ତୁଲୁଲ୍‌ସାଥୀଙ୍କ ପତ୍ରଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେବାଦେବୀ ନାହାନ୍ତି ଯଦି ଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ଆଜି ଆମେ ଯାହା କିଛିବି ଅବଲୋକନ କରିଛୁ ଏପରି କଦାପି ହୋଇନାଥାନ୍ତା ବରଂ ସେହି ଭଗବାନ ଯିଏ ହଜୁର ସାଥୀଙ୍କର ଭଗବାନ ଅଟେ ସେ ହିଁ ସତ୍ୟ । (ଦିବାଚା ଉତ୍ସର୍ଗରୁଲ୍ କୁରଆନ୍..... ଖଣ୍ଡ-୨୦, ପୃ-୩୪୭-୩୪୮) ହୁନେନ୍, ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ ହଞ୍ଚିନି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନାସ୍ତିତ ଧନ୍ତ୍ଵାର ପ୍ରଯୋଗ ଯୋଗୁଁ ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ଯେ, ଆଜି ଇସ୍ଲାମାୟ ସୈନ୍ୟଦଳର ୨୦୦୦ ନବାଗତ ମୁସଲମାନମାନେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ଥିଲେ, ଏହା ସତ୍ତ୍ଵ ବି ଏମିତି ଏକ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଯେ, ହଜୁର ସାଥୀଙ୍କ ରଣଭୂମିରେ ଏକୁଚିଆ ରହିଯାଇଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଅବବାସ ରାଖି ହଜୁର ସାଥୀଙ୍କର ଗଧର ଲଗାମ ଧରିଥିଲେ, ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଦଳପତି ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଅଓଫ୍ ଏକ ଉପତ୍ୟାକାରେ ଅଶ୍ଵାରୋହୀଙ୍କ ସହ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଦେଖିଲା ଯେ କେତେକ ଅଶ୍ଵାରୋହୀମାନେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଛନ୍ତି, ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଅଓଫ୍ ପଚାରିଲେ ଏମାନେ କିଏ ? ତା'ର ସାଥମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଏ କିଛି ଲୋକ ଜଣାପଡ଼ୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ବର୍ଜାଗୁଡ଼ିକୁ ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କ କାନ ଉପରେ ରଖିଛନ୍ତି । ସେ କହିଲା ଏମାନେ ବନ୍ଦୁ ଅସଲମ୍ ଜଣାପଡ଼ୁଛନ୍ତି, ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମକୁ କୌଣସି ବିପଦ ନାହିଁ ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଆସିଲେ ଏବଂ ଉପତ୍ୟାକା ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଗଲେ । ପୁନଃ ଦେଖିଲା ଯେ, ଆଉ ଏକ ସୈନ୍ୟଗୋଷ୍ଠୀ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଲେ, ମାଲିକ୍ ପଚାରିଲେ ଯେ କଣ ଦେଖନ୍ତି, ସେ କହିଲା କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ହାତରେ ବର୍ଜା

ଧରିଛନ୍ତି । ସେ କହିଲେ, ଏମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଆଓସ୍ ଏବଂ ଖଜାରଙ୍ଗ ସମ୍ପଦାଯର ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମର କୌଣସି ପ୍ରକାର ବିପଦ ନାହିଁ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଉପତ୍ୟାକାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ବନ୍ଦୁ ସୁଲେମ ପରି ଜନବସିତ ଅଂଚଳ ଆଡ଼କୁ ସେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଗଲେ । ପୁନଃ ଆଉ ଏକ ଅଶ୍ଵାରୋହୀମାନେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଲେ, ମାଲିକ ନିଜର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ତୁମେ କଣ ଦେଖୁଛ, ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ ଜଣେ ଉତ୍ତର ସମ୍ପର୍କ ଅଶ୍ଵାରୋହୀ କାନ୍ତି ଉପରେ ବଞ୍ଚି ରଖିଛି ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ପଗଡ଼ି ଭିଡ଼ିଛି । ମାଲିକ କହିଲେ ଏ ତ ଜୁବେର ବିନ୍ ଅଞ୍ଚାମ ମୁଁ ଲାଭ ଠାକୁଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛି ତା'ର ତୁମ ସହିତ ମୁହାଁମୁହିଁ ହେବ, ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜକୁ ଏଥପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନିଆ । ଯେତେବେଳେ ହଜାରତ ଜୁବେର ବିନ୍ ଅଞ୍ଚାମ ରାଖିରେ ପହାଁଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ଅଶ୍ଵାରୋହୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ହଜାରତ ଜୁବେର ବିନ୍ ଅଞ୍ଚାମ ରାଖି ଅବିଚଳ ଚଟାଣ ପରି ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଅଟଳ ରହିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏଭଳି ଅତର୍କତ ଭାବରେ ଆକୁମଣ କଲେ କି ସେହି ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ଦଳପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପତ୍ୟାକାରି ଜନଶ୍ରନ୍ୟ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା ।

(ରୋଗନ୍ ସିତାରେ..... ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୫୩-୫୩) (ସିରତୁଳ୍ ନବକ୍ଷେତ୍ରା.....
ଖଣ୍ଡ-୨ ପ-୧୫୭ ଲିପିର ପଣ୍ଡିତ

ଉରୁଥି ନିଜ ପିତାଙ୍କାରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି କି, ଯରମୁକ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ରସୁଲୁଲୁହୀ
ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସାହାବାମାନେ ହଜରତ୍ ଜୁବୋର ବିନ୍ ଅଖ୍�ମ ର:ଆଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଆପଣ
ଆକ୍ରମଣ କରିବେନାହିଁ କି ? ଆମେମାନେ ତ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଜାଣୁକ,
ହଜରତ୍ ଜୁବୋର ବିନ୍ ଅଖ୍ମ ର:ଅ କହିଲେ ଯଦି ମୁଁ ଆକ୍ରମଣ କରେ ତେବେ ତୁମେମାନେ
ପଛେଇ ଯିବ ସେମାନେ କହିଲେ ଆମେମାନେ ପଛେଇବୁ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ହଜରତ୍
ଜୁବୋର ବିନ୍ ଅଖ୍ମ ର:ଅ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଜର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ
ବିନିଯୋଗ କରି ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଏବଂ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଧାଡ଼ିକୁ ଭେଦ କରି
ଆଗକୁ ବାହାରିଗଲେ । ସେ ଦେଖିଲେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସାହାବା ନାହାନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍
ତାଙ୍କ ଆଖପାଖରେ କୌଣସି ସାହାବା ନଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ
କଲେ ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତାଙ୍କ ଅଶ୍ଵର ଲଗାମକୁ ଧରି ପକାଇଲେ ଏବଂ
ଖତ୍ତଗ ସାହାଯ୍ୟରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ତାଙ୍କ କାନ୍ଧ ଉପରେ ଦୁଇଟି ଚୋଟ ମାରିଲେ ଯାହା
ଫଳରେ ତାଙ୍କ କାନ୍ଧ କ୍ଷତାକୁ ହୋଇଯାଇଥିଲା ସେଥୁରେ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ହୋଇଥିବା ବଡ଼
କ୍ଷତଟି ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ଉରୁଥି କୁହାନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ନିଜର ହାତକୁ ତାଙ୍କର ସେହି କ୍ଷତ ଭିତରେ
ପୂରାଇ ଖେଳୁଥିଲି ଏବଂ ମୁଁ ସେତେବେଳେ ଛୋଟ ପିଲା ଥିଲି । ହଜରତ୍ ଉରୁଥି ର:ଆ
କୁହାନ୍ତି ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ଯରମୁକ ଯୁଦ୍ଧରେ ହଜରତ୍ ଜୁବୋର ବିନ୍ ଅଖ୍ମ ର:ଆଙ୍କୁ
ସହିତ ହଜରତ୍ ଅବଦୁଲୁହୀ ବିନ୍ ଜୁବୋର ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ଓ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଦଶବର୍ଷ
ବଯସ ହୋଇଥିଲା । ହଜରତ୍ ଜୁବୋର ବିନ୍ ଅଖ୍ମ ର:ଅ ଅଶ୍ଵ ଉପରେ ଆଗୋହଣ କରି
ତାଙ୍କ ନେଲଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସରକ୍ଷା ଲାଗି ଲଣ୍ଠନ ବ୍ୟକ୍ତି ମନ୍ତ୍ରଯନ କରିଥିଲେ ।

(ସହି ବନ୍ଧୁରୀ..... ହଦିସ ୩୯୭୫)

ସିରିଯା ବିଜୟ ପରେ ହଜରତ୍ ଉମର ବିନ୍ ଆସ ରାଙ୍କ ନେତୃତ୍ବରେ ମିଶର ଉପରେ ଯେତେବେଳେ ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ଫୁସ୍ତାତ ମିଶରର ବିଜେତା ହଜରତ୍ ଉମର ବିନ୍ ଆସ ଇସକଦରିଯା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ତେବେ ସେଇରିଆର ସମୁଦ୍ର ଦକ୍ଷିଣ ଉଚ୍ଚବର୍ତ୍ତୀ ଭାଗରେ ଶିବିର ତିଆରି କରାଯାଇଥିଲା ତେଣୁ ତାହାକୁ ଫୁସ୍ତାତ କୁହସ୍ତି । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରୟୋଗରେ ଏକ ସହର ଗଡ଼ି ଉଠିଥିଲା ଏବଂ ସେହି ସହରର ନୂତନ ଭାଗଟି ଆଜି କାହିରା ସ୍ଥାନକୁ ବୁଝାଏ ଅର୍ଥାତ୍ କାହିରା ନାମରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷି, ସେ ସେହି ଦୁର୍ଗକୁ ମୁସଲମାନମାନେ ଘେରାଉ କରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୁର୍ଗର କଟିନତା ଓ ସୈନ୍ୟର ନିମ୍ନତାକୁ ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଉମର ବିନ୍ ଆସ ରାଙ୍କ ହଜରତ୍ ଉମର ରାଙ୍କୁ କମକ୍ ନାମକ ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବାପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ହଜରତ୍ ଉମର ରାଙ୍କ ଦଶହଜାର ସୈନ୍ୟ ଓ ଚାରିଜଣ ଅଣ୍ଟିସର ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ସେ କହିଲେ ଯେ, ସେହି ଅଣ୍ଟିସରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଣ୍ଟିସର ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ହଜାର ସଦୃଶ ସେହି ଅଣ୍ଟିସରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଜରତ୍ ଜୁବୋର ବିନ୍ ଅଞ୍ଚାମ ରାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଜୁବୋର ବିନ୍ ଅଞ୍ଚାମ ରାଙ୍କ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ଉମର ବିନ୍ ଆସ ରାଙ୍କ ଘେରାଉର

ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପରିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ କେନ୍ଦ୍ର ଉପରେ କାମ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛି।

“ତୁମେ ଆପୋଷରେ ଖୁବ୍ ଶିଘ୍ର ସୁଲାହ୍ କର ଓ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କ ଦୋଷ କ୍ଷମାକର କାରଣ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛି ଦୁଷ୍ଟ ଯିଏ ନିଜ ଭାଇଙ୍କ ସହିତ ସୁଲାହ୍ କରିବାକୁ ରାଜି ହୁଏ ନାହିଁ ।” (କଣତି ନହିଁ, ଉହାନି ଖଜାଇନ୍ ଖଣ୍ଡ-୧୯, ପୃ-୧୯)

(କଣ୍ଠି ନୂହ, ରୁହାନି ଖଜାଇନ୍ ମେଘ-୧୯, ପୃ-୧୯)

ତାଳିବେ ଦୁଆ: *Abdul Chand & Family,*

Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)

ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦାୟିତ୍ୱ ତାଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର
କରିଥିଲେ । ସେ ଅଶ୍ଵ ଉପରେ ଆଗୋହଣ
ହୋଇ ଦୁର୍ଗ ଚାରିପାଖେ ପରିକ୍ରମା କଲେ
ଏବଂ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ କଲେ ।
ଅଶ୍ଵାରୋହୀ ମାନଙ୍କୁ ଓ ପଦାତିକମାନଙ୍କୁ
ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ମୃତ୍ୟୁନ କଲେ ପଥର
ଫିଙ୍ଗିବା ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ପଥର ଫିଙ୍ଗିବା
ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ, ସାତମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଘୋରାଉ ବଳବତ୍ତର ରହିଥିଲା । ଜୟ ଓ
ପରାଜ୍ୟର କୌଣସି ଫଳାଫଳ ନିର୍ଣ୍ଣୟ
ହୋଇପାରିନଥିଲା । ହଜରତ୍ ଜୁବீର ବିନ୍
ଆଡ୍ରାମ ରାଖ ଦିନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ
ଆଜି ମୁଁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉର୍ଧ୍ବଗୀ
ହେଉଛି । ଏହା କହି ସେ ଖତ୍ରିଗ ଉତ୍ତଳନ
କଲେ ଏବଂ ସିଦ୍ଧି ଲଗାଇ କାନ୍ତୁ ଉପରେ
ଚଢ଼ିଗଲେ ତାଙ୍କୁ ଚଢ଼ିବାରେ ଅନ୍ୟ କେତେକ
ସାହାବାମାନେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ
କାନ୍ତୁ ଉପରେ ପହଂଚି ସମସ୍ତେ ଏକ ସ୍ଵରରେ
ତକ୍ରିର ଏବଂ ସ୍ନେଗାନ ଦେଲେ ତଥା
ଅଥୁସହ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟମାନେ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ
ସ୍ଵର ଉତ୍ତଳନ କଲେ । ଦୁର୍ଗର ଭୂମି ଦୋହଳି
ଯାଇଥିଲା, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ
ମୁସଲମାନମାନେ ଦୁର୍ଗ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ
କରିଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ହତବୁଦ୍ଧି ଓ ପ୍ରଭ
ହୋଇ ସେଠାରୁ ପଳାଯନ କରିଥିଲେ ।
ହଜରତ୍ ଜୁବୀର ବିନ୍ ଆଡ୍ରାମ ରାଖ ଦୁର୍ଗର
କାନ୍ତକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦୁର୍ଗର ମୁଖକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ
କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହାପରେ ସମସ୍ତ
ସୈନ୍ୟଦଳ ଦୁର୍ଗ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ
କରିଯାଇଥିଲେ ।

(ବୌଣନ୍ ସିତାରେ..... ଖଣ୍ଡ-୨,
ୟୁ-୪୪-୪୫) (ମୁଅଜମୁଲ୍ ବୁଲ୍ଦାନ ପୃ-
୨୪୯.... ଲାହୋର ୧୦୧୩)

ହଜ୍ରତ୍ କୁବେର ବିନ୍ ଅଞ୍ଚାମ
ରାଃଅଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁବେଳେ ଖୁଲାପଣ୍ଡ କମିଟିର
ସଦସ୍ୟ ମନୋନୀତ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ
ଖୁଲାପଣ୍ଡର ଚଯନର ଘଟଣା ଦୁଖାରୀରେ
ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ତାହା ଏହିପରି କି
ଯେତେବେଳେ ହଜ୍ରତ୍ ଉମର ରାଃଅଙ୍କ
ମୃତ୍ୟୁସମୟ ପାଖେଇ ଆସିଲା ସେତେବେଳେ
ଲୋକମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ, ହେ
ଅମିରୁଲ୍ ମୁମନିନ୍ ଆପଣ ଖୁସିଯତ କରିଦିଅନ୍ତୁ
ଯେ, ଆପଣଙ୍କ ପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଖଲିପା
କିଏ ହେବେ ? ସେ କହିଲେ ମୁଁ ଖୁଲାପଣ୍ଡ
ନିମନ୍ତେ କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏଥୁନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ପାର୍ଥୀ ଭାବରେ
ବିବେଚିତ କରୁନାହିଁ । କାରଣ ରସ୍ତୁଲିଲ୍ୟା
ସାଃଆସ ଏଭଳି ଅଚସ୍ପାରେ ଏବଂ ଏଭଳି
ପରିସ୍ଥିତିରେ ଜହାନାମ ତ୍ୟାଗ କଲେ, ସେ
ହଜ୍ରର ସାଃଆସ ସେହି ସାହାବାମାନଙ୍କ

ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନିତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ହେଲେ
ହଜ୍ରତ୍ ଅଳୀ, ହଜ୍ରତ୍ ଉସମାନ, ହଜ୍ରତ୍
ଜୁବீର, ହଜ୍ରତ୍ ତଲହା, ହଜ୍ରତ୍ ସାଆଦ,
ହଜ୍ରତ୍ ଅବଦୂର ରହମାନ, ବିନ୍ ଅଓଫ୍ ଏବଂ
କହିଲେ ଯେ, ଅବଦୂଲୁଖ୍ ବିନ୍ ଉମର ତୁମ
ସହିତ ସାମିଲ ଥିବ ଏବଂ ଖୁଲାପତର ତା'ର

କୌଣସି ଭାଗିଦାର ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ ପୁନଶ୍ଚ
କହିଲେ ଯଦି ଖୁଲାପତ ହଜାରତ୍ ସାଆଦ
ର:ଅଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ହୁଏ ତେବେ ଠିକ୍ ଅନ୍ୟଥା
ଯିଏ ବି ତୁମମାନଙ୍କ ଉତ୍ତର ଖଳିପା ହୁଅନ୍ତି
ତେବେ ସେ ହଜାରତ୍ ସାଆଦ ର:ଅଙ୍କଠାରୁ
ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ିବେ ଅର୍ଥାତ ତାଙ୍କର ପରାମର୍ଶ
ନେବେ କାରଣ ମୁଁ ଏଥପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପଦବ୍ୟୁତ
କରିନାହିଁ ଯେ ସେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ
ଅସମର୍ଥ ବା ଅକ୍ଷମ ଥିଲେ ଓ ନା ସେ
ବିଶ୍ୱାସାତକତା କରିଥିଲେ ସେହିପରି ସେ
କହିଲେ ଯେ ମୁଁ ସେହି ଖଳିପାଙ୍କୁ ଯିଏ ମୋ
ପରେ ଖଳିପା ହେବେ, ପ୍ରଥମେ
ହିଜରତ୍କାରୀଙ୍କ ସମର୍କରେ ଔସିଯତ କରୁଛି
ଯେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ପ୍ରତି
ସଚେତିତ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆମ୍ବୁଦ୍ଧନାନ
ପ୍ରତି ଧାନ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ତତ୍ସହିତ ମୁଁ
ଅନ୍ସାରମାନଙ୍କ ସମର୍କରେ ମଧ୍ୟ
ସତ୍ୱବ୍ୟବହାର କରିବାପାଇଁ ଔସିଯତ କରୁଛି ।
କାରଣ ସେମାନେ ହିଜରତ୍କାରୀଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ
ନିଜ ଘରେ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପ୍ରଶନ୍ନ ଦେଇଥିଲେ
ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି
ପୂଣ୍ୟକର୍ମ କରୁଥିବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ
କରାଯାଉ ଏବଂ ଯିଏ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ ତେବେ ତାହାକୁ କ୍ଷମା
ପ୍ରଦାନ କରିଦିଆଯାଉ ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
ସମସ୍ତ ସହରବାସୀଙ୍କ ସହିତ ସଦ୍ୱ୍ୟବହାର
ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ତାଗିଦି କରୁଛି କାରଣ
କୌଣସି ଭାଗିଦାର ରହିବ ନାହିଁ

ସେମାନେ ଇସ୍ତଳାମର ପୁଷ୍ଟ ପୋକିତା
କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରାହକ ଥିଲେ ।
ଶତ୍ରୁଙ୍କ ପାଇଁ ଅପ୍ରସନ୍ନର କାରଣ ସାବ୍ୟସ୍ତ
ହୋଇଥିଲେ ଓ ଯାହା ସେମାନଙ୍କର
ଆବଶ୍ୟକତା ପରେ ବଳିପଡ଼ୁଥିଲା ବା ଅବଶିଷ୍ଟ
ରହୁଥିଲା ତାଙ୍କରି ସହମତି କ୍ରମେ ତାହା ହେଁ
ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉ । ମୁଁ
ତାଙ୍କୁ ଗାଉଁଲି ଆରବୀଯମାନଙ୍କ ସହିତ
ସଦ୍ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାପାଇଁ ମଧ୍ୟ
ଓସିଯତ କରୁଥିଛି କାରଣ ସେ ହେଉଛନ୍ତି
ଆରବୀଯମାନଙ୍କ ମୂଳ ଓ ଇସ୍ତଳାମର ତଡ଼,
ତାଙ୍କର ଏପରି ଧନରୁ ନିଆୟାଉ ଯାହା ତାଙ୍କ
ଉପଯୋଗୀ ହୋଇନଥୁବ ଓ ପୂନରୁ
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥବା ଅଭାବି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ
ଦିଆୟାଉ ଏବଂ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଅଳ୍ଲାଙ୍କି ଏବଂ
ତାହାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହକଙ୍କୁ ହଞ୍ଚାନ୍ତର କରୁଛି ଯେ
ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଶପଥ ନିଆୟାଇଛି
ସେମାନଙ୍କର ଶପଥ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ
କରାଯାଉ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ
ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା କରାଯାଉ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସେତିକି ହେଁ ନିଆୟାଉ
ଯେତିକି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସାମର୍ଥ୍ୟ
ଅଛି ।

ହଜ୍ରତ ଉମର ରାଖିଲା
ଯେତେବେଳେ ବିଯୋଗ ଘଟିଲା
ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତେଷ୍ଟିକୁୟା
ସମାପ୍ତ କରିବାପରେ ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ରିତ
ହେଲେ । ହଜ୍ରତ ଉମର ରାଖିଲା
ନାମ ନେଇଥିଲେ ଅର୍ଥାତ ସେହି ଛାଇଶ

ବ୍ୟକ୍ତି । ହଜ୍ରତ ଅବ୍ଦୂର ରହମାନ ବିନ୍ ଅଓଫ୍ କହିଲେ ସେ ନିଜର ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନିଜ ମଧ୍ୟରୁ ଡିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଦିଆ । ହଜ୍ରତ କୁବେର ରଃଥ କହିଲେ ମୁଁ ନିଜର ଚଯନ କରିବାର ଅଧ୍ୟକାର ହଜ୍ରତ ଅଳୀ ରଃଥଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଦାନ କଲି । ହଜ୍ରତ ତଳହା ରଃଥ କହିଲେ ମୁଁ ନିଜର ଚଯନ କରିବାର ଅଧ୍ୟକାର ହଜ୍ରତ ଉସମାନ ରଃଥଙ୍କୁ ଦେଉଛି, ହଜ୍ରତ ସାଆଦ ରଃଥ କହିଲେ ମୁଁ ନିଜର ଚଯନ କରିବାର ଅଧ୍ୟକାର ହଜ୍ରତ ଅବ୍ଦୂର ରହମାନ ବିନ୍ ଅଓଫ୍କୁ ଦେଉଛି । ହଜ୍ରତ ଅବ୍ଦୂର ରହମାନ, ହଜ୍ରତ ଅଳୀ ଓ ହଜ୍ରତ ଉସମାନ ରଃଥଙ୍କୁ କହିଲେ ଆପଣ ଦୁହଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯିଏ ବି ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିବୃତ ହେବ ଆମୋମାନେ ତାହାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ନିଜର ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଦେବୁ ଏବଂ ସେ ହିଁ ଆମର ଅର୍ଥାତ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଓ ଇସ୍ଲାମର ନିରିକ୍ଷକ ହେବେ । ସେ ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହିଁ ମନୋନୀତ କରିବେ ଯିଏ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ସର୍ବକୋଷ୍ଟ ହୋଇଥିବେ । ଉକ୍ତ କଥା ଶୁଣି ଉତ୍ୟ ବଦାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ନୀରବ ରହିଲେ । ହଜ୍ରତ ଅବ୍ଦୂର ରହମାନ କୁହୁନ୍ତି ଆପଣମାନେ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ମତେ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଦେବେ କି ଏହା ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ହିଁ ମୋର ନିରାକର ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯିଏ ବି ସର୍ବୋତ୍ତମ ତାହାକୁ ମନୋନୀତ ହେବେ ।

କରବାରେ ମୁଁ କୋଣସ ପ୍ରକାର ଅସତ୍ ପନ୍ଥା
ଅବଲମ୍ବନ କରିବିନାହିଁ । ଉଭୟ
ସାହାରିମାନେ କହିଲେ ଠିକ୍ ଅଛି, ପୂନଶ୍ଚ
ହଜରତ୍ ଅବଦୁର ରହମାନ ବିନ ଅପାଏ ସେହି
ଦୁଇଜଣ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ହାତ ଧରି ତାଙ୍କୁ
ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ କହିବାକୁ
ଲାଗିଲେ ଯେ ଆପଣ ହଜୁର ସଃଆସଙ୍କ
ସହିତ ଏକ ବିଶେଷ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଛନ୍ତି ଏବଂ
ଇସ୍ଲାମରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କର ସେହି
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରହିଛି ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଭଲଭାବରେ
ଜଣାଅଛି । ଅଲ୍ଲାହ ତାଲା ହିଁ ଆପଣଙ୍କର
ନିରୀକ୍ଷକ ଆପଣ କୁହକୁ ଯେ ଯଦି ମୁଁ
ଆପଣଙ୍କୁ ଅମାର କରେ ତେବେ ଆପଣ
ନ୍ୟାୟ କରିବେ କି ଏବଂ ମୁଁ ଯଦି ହଜରତ୍
ଉସ୍ମାନ ରାଃଅଙ୍କୁ ଅମାର କରେ ତେବେ
କଣ ଆପଣ ତାଙ୍କର ଆଦେଶ ପାଳନ
କରିବେ । ପୁନଶ୍ଚ ହଜରତ୍ ଅବଦୁର ରହମାନ
ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ଏକାନ୍ତକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ
ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହି ସମାନ କଥା କହିଥୁଲେ ।
ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଶ୍ଵର୍ତ୍ତ ନେଲେ
ସେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଅବଦୁର ରହମାନ
ହଜରତ୍ ଉସ୍ମାନ ରାଃଅଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ
ନିଜର ହାତ ଉଠାଅ ଏବଂ ତାଙ୍କର ବୟତ
କଲେ । ହଜରତ୍ ଅଲୀ ରାଃଅ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର
ବୟତ କରିନେଲେ, ଘର ଲୋକ ଭିତରକୁ
ଆସିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ୍
ଉସ୍ମାନ ରାଃଅଙ୍କ ହାତରେ ବୟତ
କରିନେଲେ ।

ସେ ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି ଏହି
ବିବରଣୀଟି ମୁଁ କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷନା
କରିଥାରିଛି ଏବଂ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସୁତ୍ରରୁ
ବର୍ଷନା କରିଦେଲି । ହଜାରତ୍ ଜୁବେର ବିନ୍
ଆୟମ ରଃଅଙ୍କ ଚର୍ଚା ଜାରି ରହିଛି ତାଙ୍କ
ସମ୍ପର୍କାତ ଜାବନାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଜନଶାଖାଲ୍ଲୟା
ତାଳା ଆଗାମି ଖୁବିବାରେ ବର୍ଷନା କରିବି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ କେତେକ ମୃତକଙ୍କର
ଯନାଜାଃ ପଡ଼ାଇବି । ତନ୍ମଧରୁ ପ୍ରଥମ ଯନାଜାଃ
ହେଉଛି ସନ୍ନାନୀୟ ମିରାଜ ଅହେମଦ ଶହୀଦ
ସାହେବଙ୍କର, ଯିଏ କି ସନ୍ନାନନୀୟ ମୁହମ୍ମଦ
ଅହେମଦ ସାହେବ ଅଥ ଦୁଗର ଗାର୍ଡେନ
ଜିଲ୍ଲା ପେଶାଓର ପାକିସ୍ତାନଙ୍କର ପୁତ୍ର ଥିଲେ ।
ଅହେମଦୀୟା ବିରୋଧ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗତ
ବାର ତାରିଖ ଦିନ ରାତ୍ରି ୯ ଘଟିକା ସମୟରେ
ମେଡ଼ିକାଲ ସ୍କୋର ଆଗରେ ଗୁଲିକରି ଶହୀଦ
କରିଦେଲେ ଛନ୍ଦା ଲିଲ୍ଲାହେ ଓ ଛନ୍ଦା ଛଳେହେ
ରାଜେଉନ ।

ଏହାର ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ଏପରି
କି ସ୍ଵର୍ଗତ ମିରାଜ ସାହେବ ନିଜ ମେଡ଼ିକାଲ
ଷ୍ଟୋରରୁ କାମ ସାରି ରାତି ୯ ଟାରେ ଘରକୁ
ଫେରୁଥିଲେ । ସେତିକିବେଳେ କିଛି ଅଞ୍ଚାତ
ବ୍ୟକ୍ତି ଦୋକାନ ଆଗରେ ଗୁଲି କରି
ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ଫେରାର ହୋଇଗଲେ ।
ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ ଶରାରରେ ଚାରୋଟି ଗୁଲି ବାଜିଥିଲା
ଯଦ୍ବାରା ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ହିଁ ସେ ପ୍ରାଣ
ହରାଇଥିଲେ । ସାହାଦତ ବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଏ ଏ
ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲେ । ଶହୀଦ ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ
ସୁପୁତ୍ର ଯାଏଇ ଅହେମଦ ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ କିଛି
ମିନିଟ ପୂର୍ବେ ଷ୍ଟୋରରୁ ଘରକୁ
ଚାଲିଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଶହୀଦଙ୍କ ମୋବାଇଲ
ଫୋନରୁ ହିଁ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କରେ
ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ
ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ମେଡ଼ିକାଲ ଷ୍ଟୋରରେ ପହଂଚିଲେ
ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ
ଘଟିଥାଇଥିଲା ।

ଶିହ୍ନୀଦଙ୍କ ବଂଶର
ଅହେମଦୀୟତର ପ୍ରବେଶ ତାଙ୍କର ଦଦା
(ଜେଜେ) ସନ୍ଧାନୀୟ ସ୍ଵର୍ଗତ ଅହେମଦ ଗୁଲ୍
ସାହେବ ଓ ତାଙ୍କର ଭ୍ରାତା ସନ୍ଧାନୀୟ ସ୍ଵର୍ଗତ
ଗୁଲ୍ ସାହେବଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ୧୯୧୭
ମସିହାରେ ଆସିଥିଲା । ଯିଏ କି ନିଜ ବଂଶର
ଜଣେ ବିଖ୍ୟାତ କବି ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ସେହି
ବଂଶର ସମ୍ପର୍କ ଶେଖ ମୁହଁନ୍ଦ ପିଶାଞ୍ଚିକ୍
ସହିତ ଥିଲା ଅତଃ ଉଚ୍ଚ ବଂଶଟି
ଆଶବୟତକାରୀଙ୍କ ସଂଶୋଧରେ ରହିଥିଲା
ଅର୍ଥାତ ଯେଉଁମାନେ ଲାହୋରି ଯମାତ ଅଟନ୍ତି,
ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲା । ଯେଉଁମାନେ ଯମାତକୁ
ଆମେମାନେ ପୈଗାମି ବୋଲି କହିଆଉ
ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଯାଇଥିଲା । ସେମାନେ
ଖୁଲାପତ୍ର ବୟତ କରିନଥିଲେ ସନ୍ଧାନୀୟ
ମିରାଜ ସାହେବ ନିଜର ତିନିଭାଇଙ୍କ ସହିତ
୧୯୧୯ ମସିହାରେ ବୟତ କରି ଯମାତ
ଅହେମଦୀୟାର ପୂର୍ଣ୍ଣବାର ସାମିଲ
ହୋଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ସାହାଦତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ତାଙ୍କ ସହିତ ମୁଖ୍ୟାଳିପତ୍ର ଜାରି ରହିଥିଲା

ତାଙ୍କୁ ଜୁର ହୋଇଥିଲା । ରକ୍ତ ପରାକ୍ଷାରୁ ତାଙ୍କୁ ଚାଇପାଏଡ଼ି ହୋଇଥିବାର ଜଣାପଢ଼ିଲା । ଏହାପରେ ତାଙ୍କର ଚାଇପାଏଡ଼ି ରୋଗ ବିଶିଥି ଯାଇଥିଲା ଓ ମୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଫୁଲିଯାଇଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ସେ ନିଜ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟବସ୍ଥାର ଯତ୍ନ ମଧ୍ୟ ମେଳ ନଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ କର୍ମକୁ ସମାଦନ କରିଚାଲିଥିଲେ । ଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ସେ ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି ଦୁଇ ତିନିଦିନ ପରେ ଅସ୍ଵାସ୍ତା ବଢ଼ିଯାଇଥିଲା । ପରିଶେଷରେ ଚାଇପାଏଡ଼ି ଜୁର କାରଣରୁ ତାଙ୍କର ଅକାଳ ବିଯୋଗ ଘଟିଲା ।

ତାଙ୍କ ପିତା ନାସିର ଡୋଗର ସାହେବ କୁହାନ୍ତି ମୋ ପୁତ୍ର ଜଣେ ଡିକଫେ ଜିନ୍ଦଗୀ ଥିଲେ । ଅଭିଭାବକଙ୍କ ପାଇଁ ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବ ଥିଲେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୂଣ୍ୟବନ୍ଦ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ନମାଜ ଓ ରୋଜାର ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତତା ଅବଲମ୍ବନ କରୁଥିଲେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ସରଳ ଜୀବନଯାପନ କରୁଥିଲେ, କୋମଳ ସ୍ଵଭାବ ମୁଖ୍ୟାନ୍ତରେ ସର୍ବଦା ସ୍ଥିତହାସ୍ୟ ପ୍ରକଟିତ ହେଉଥିଲା । ଏହା ଥିଲା ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ଗୁଣବଳୀ ଓ ତାଙ୍କର ମୁବଳିଗ ବନ୍ଧୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହା ହିଁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସର୍ବଦା ସ୍ଥିତହାସ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ, ମିଷ୍ଠଭାଷା ଥିଲେ । ଯମାତ୍ର ସେବା ଓ ଯମାତ୍ର ସହିତ ପ୍ରେମ ସର୍ବକ ଉତ୍ସାହମୂଳକ ଭାବବେଗ ତାଙ୍କଠାରେ ପୂରି ରହିଥିଲା । ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରୀୟଭାଜନ ହୋଇପାରିଥିଲେ । ଚେନି ଯମାତ୍ରରେ କିଛି ଦିନ ଧରି ତାଙ୍କୁ ସେବା କରିବାକୁ ସ୍ଵୀଚ୍ଛା ମିଳିଥିଲା । ସେଠାରେ ନିୟକ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ବଜତୁସ ଜିକର ଏବଂ ମୁରବୀ ହାଉସ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହ ଓ ଆବେଗପୂର୍ଣ୍ଣ ସହକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ନିଜର ସାମାନ୍ୟ ମାସିକ ବେତନରୁ କିଛି ଅର୍ଥ ଏକତ୍ରିତ କରି, ଯମା କରି ୩୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ମସଜିଦ, ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବାରମ୍ବାର କାମ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ତାଗିଦ କରୁଥିଲେ । ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ତୁଣ୍ଡରୁ ଏହା ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ ଶିଶ୍ର କାମ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଇ ତାଲା ତାଙ୍କର ବିଶେଷକରି କିମିଟାନ୍ତରେ ରଖି ଏକାନ୍ତରେ ନେଇ ବୁଝିଥିଲେ । ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଲାଗି କାମରେ ଆସୁଥିଲେ ଏବଂ ଜଣେ ଉପକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ଥିଲେ । ଖୁଲାପତ ସହିତ ତାଙ୍କର ଅହେତୁକ ଭାବବେଗ ରହିଥିଲା । ସେ ମେଲାପି, ସ୍ଵଭାବ ସୁଲଭ ବ୍ୟକ୍ତି, ବିନିତ ଓ ବିନପ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ସେ ଅସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବର ଅଧିକାରି ଥିଲେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶାନ୍ତ, ଶିଶ୍ର ଓ ଭଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ସେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତରେ ଅଲ୍ଲାଇ ତାଲାଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଭ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହୁଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଇ ତାଲାଙ୍କ ପ୍ରତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଇ ତାଲା ତାଙ୍କ ମାତା ପିତାଙ୍କୁ ଓ ଭଉଣାମାନଙ୍କୁ ଘୋର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାହାପ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଉକ୍ତ ଆଘାତକୁ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ... ।

ତାଙ୍କ ମାତା କୁହାନ୍ତି ଅଦିବ୍ ଅହେମଦଙ୍କ ଜନ୍ମ ଆମ ପାଇଁ ଏକ ଆନନ୍ଦ ତଥା ମଙ୍ଗଳମୟର ଦଭିନ ଥିଲା କାରଣ ଆମେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଇ ତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଡୁକ୍‌ପ କରିଥିଲୁ । ଚାରିଜଣ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସନ୍ତାନ ପରେ ପୁତ୍ରଗିର ପାଇଥିଲୁ ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଖୁସିର ସାମା ନଥିଲା ଏବଂ ସେ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରସନ୍ନ ଓ ଆନନ୍ଦିତ ଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦିନେ ବଢ଼ି ହୋଇ ମୁବଳିଗ ହେବେ ଓ ତାଙ୍କର ଚେକ ରଖିବେ । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଖୁସିର ଦିନଟି ଏହା ଥିଲା ଯେ ସେତେବେଳେ ଆମକୁ ଜାମିଯା ଅହେମଦାୟା ଭୁକାଗଲା । ଅଦିବ୍ ଶାହାଦର ଡିଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୂଣ୍ୟବାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଆଞ୍ଚାକାରୀ ପୁତ୍ର ଥିଲେ କର୍ମ ଭୁମିରୁ ସବୁଦିନ ଫୋନ କରି

ବାପାମାଆଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ବୁଝୁଥିଲେ ଏବଂ ସର୍ବଦା ଏହା କହୁଥିଲେ ଯେ, ମାଆ ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟର ଯତ୍ନ ନେବେ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମପରାଯଣ ଥିଲେ, ସେ ଜଣେ ଜମିଦାର ଘର ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଗହମ ଅମଳ ସମୟ ଆସୁଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ମାତାଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ କି ମାଆ ଗହମ ଟିକିଏ ଅଧୁକ ରଖିବେ, କାରଣ ଅଭାବ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସ୍ମାଆନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଅଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେଥିରୁ ପ୍ରବାନ କରିବେ ।

ତାଙ୍କ ପିତା ନାସିର ଡୋଗର ସାହେବ କୁହାନ୍ତି ମୋ ପୁତ୍ର ଜଣେ ଡିକଫେ ଜିନ୍ଦଗୀ ଥିଲେ । ଅଭିଭାବକଙ୍କ ପାଇଁ ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବ ଥିଲେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୂଣ୍ୟବନ୍ଦ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ନମାଜ ଓ ରୋଜାର ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତତା ଅବଲମ୍ବନ କରୁଥିଲେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ସରଳ ଜୀବନଯାପନ କରୁଥିଲେ, କୋମଳ ସ୍ଵଭାବ ମୁଖ୍ୟାନ୍ତରେ ସର୍ବଦା ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରକଟିତ ହେଉଥିଲା ।

ଜିଲ୍ଲା ଫୌସଲାବାଦରେ ମୁତ୍ତଯନ ଥିବା ଜାହେଦ ଲଙ୍ଗାହୁ ସାହେବ ନମାକ ଜଣେ ମୁବଳିଗ ସାହେବ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି, ସ୍ଵର୍ଗତ ଅଦିବ୍ ଓକପର ଆବେଗକୁ ହୃଦୟଙ୍କମ କରି ଜାବନ ଅତିବାହିତ କରୁଥିଲେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାହାସିକତାର ସହିତ ଯମାତ୍ର କାମ କରୁଥିଲେ ଓ ଯମାତ୍ର ସର୍ବୋତ୍ତମା ସଂକ୍ଷାର ସହିତ ପଦାଧାକାରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗ କରୁଥିଲେ । ସଂକ୍ଷାର ସୁତ୍ରରୁ ବିଶେଷକରି ଖଲିପାମାନଙ୍କ ଅଭିଷ୍ଠ, ଭିତ୍ତି ଭିତ୍ତି କିମିଟାନ୍ତରେ କିମି ଯମାତ୍ର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଥିଲେ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ର କୌଣସି ଦୋଷଦୂର୍ବଳତା ଦେଖୁଥିଲେ ତେବେ ସେ ପରିପ୍ରେଷଣରେ ସେମାନଙ୍କର ଆମୁସନାମକୁ ବୁଝିରେ ରଖି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏକାନ୍ତରେ ନେଇ ବୁଝିଥିଲେ । ସେ ନିଜର ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ନିଜର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କରେ ଏକାନ୍ତରେ ନେଇ ବୁଝିଥିଲେ । ସେ ନିଜର ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ନିଜର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କରେ ଏକାନ୍ତରେ ନେଇ ବୁଝିଥିଲେ । ସେ ନିଜର ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ନିଜର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କରେ ଏକାନ୍ତରେ ନେଇ ବୁଝିଥିଲେ । ସେ ନିଜର ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ନ

ମାନଙ୍କର ବିରୋଧୁ ଅଟେଛି । ବତର୍ମନା ଯେଉଁ ସରକାର ପାକିଷ୍ତାନରେ ରହିଛି ତା ଆଧାରରେ ପାକିଷ୍ତାନରେ ଧର୍ମୀୟ ସ୍ଥାଧୂନତାର କି ପ୍ରକାର ପରିବେଶ ଅଛି, ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କର କଣ ମତ ? ଏଥରେ ହଜୁର ଅନ୍ଧର ଅଃବାଃ ଅକହିଲେ, ଯଦି ପାକିଷ୍ତାନିମାନଙ୍କର ସ୍ଵଭାବକୁ ଦେଖାଯାଏ, ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ପାକିଷ୍ତାନିମାନେ ନିଜକୁ ବଡ଼ ଧାର୍ମିକ ହେବାର ଦାବି କରେଛି । ଏଥୁକାରଣ ଯୋଗୁଁ ପାକିଷ୍ତାନରେ ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ ତଥାକଥୁତ ମୁଲ୍ଲା ବା ମୌଳବୀମାନଙ୍କ ଅଧୂନରେ ଅଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଏହି ଡୁଲେମାଗଣ, ଯାହାଙ୍କ ହାତରେ କେବଳ ମନ୍ଦିରର ମେମର ଅଛି ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ରାଜନୈତିକ ଶକ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହା ସଦ୍ବେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସାଧାରଣ ଜନତାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରି ବାହାରକୁ ଗଲି କହିରେ ଆଣିପାରିବେ । ତେଣୁ ଯେ କୌଣସି ସରକାର ଆସୁଛି ସେ ଏହା ଦାବି କରୁଛି ଯେ ଆମେ ଲିବରାଲ ଯେବେ କି ସେମାନେ ଏହି ମୁଲ୍ଲାମାନଙ୍କୁ ଡରୁଛନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ସାଧାରଣ ଜନତାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରି ବାହାରକୁ ଆଣିପାରିବେ । ତେଣୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଲ୍ଲାମାନଙ୍କର ଡର ରହିଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ଏହା କହିପାରିବେନାହିଁ ଯେ ସରକାର ଯାହା ଚାହିଁବ କରିପାରିବ ।

ସେହି ପତ୍ରକାର ଜଣକ ପୁଣି
ପଚାରିଲେ ଯେ, ହଙ୍ଗୁର କଣ ଆପଣ ପାକିଷ୍ଠାନ
ଯାଇପାରିବେ ? ଏଥରେ ହଙ୍ଗୁର ଅନ୍ତର
ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ, ହଁ ମୁଁ ପାକିଷ୍ଠାନ
ଯାଇପାରିବି କିନ୍ତୁ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଯାଇପାରିବି
ଯେ ସେଠି ଯାଇ କେବଳ ନୀରବ ରହିବ । ମୁଁ
ସେଠାକୁ ଯାଇ ନିଜକୁ ମୁସଲମାନ
ବୋଲାଇପାରିବି ନାହିଁ ଓ ଏପରି କୌଣସି
କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବି ନାହିଁ ଯାହା ଲସଲାମାୟ
ଶିକ୍ଷା ମୁଢାବକ ହୋଇଥିବ । ତେଣୁ
ଅହେମାଦଯା ମୁସଲଦିମ ଯମାତ୍ରଙ୍କର ମୁଖିଆ
ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ପାକିଷ୍ଠାନ ଯିବାକୁ
ଚାହୁଁନାହିଁ କାରଣ ଯଦି ସେଠାରେ କାନୁନ
ମୁଢାବକ ମତେ ନୀରବ ରହିବାକୁ ପଡ଼େ ।
ତେବେ ପୁଣି ସେଠାକୁ ଯାଇ ଲାଭ କଣ ?

ପୁଣି ପଡ଼ୁକାର ଜଣକ ପଚାରିଲେ,
ଆପଣଙ୍କ ମତରେ ଏହିଉଠି ପରିସ୍ଥିତିର ସୁଧାର
ପାଇଁ କଣ ସବୁ ମାର୍ଗ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ?
ଏଥୁରେ ହଜୁର ଅନନ୍ତର ଅଃବାଅ କହିଲେ,
ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ଅହେମଦାମାନଙ୍କୁ
ଅଣମୁସଲିମ ଅଭିହିତ କରିବାର କାନ୍ତନ
ରହିଥିବ, ଏବଂ ସେଠିକାର କାନ୍ତନ ଏକଥା
କହୁଛି ଯେ, for the purpose of
Law and constitution,
Ahmadis are not Muslims
ଏବଂ ପୁଣି ଏହି କାନ୍ତନକୁ ଜିଆଉଳହକ ମାର୍ଗଲ
ଲ' ଜରିଆରେ ଆହୁରି ଅଧିକ କଠୋର
କରିଦେଇଥିଲା ସେଥୁଯୋଗୁଁ ଆମେ
ଅହେମଦାମାନେ ଏବେ ପାକିଷ୍ତାନରେ

‘ଅସ୍ତଳାମୁ ଆଲେକୁମ୍’ ମଧ୍ୟ
କହିପାରୁନାହଁ, ଆମ ନିଜ ମସଜିଦ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ
ମସଜିଦ୍ ବୋଲି କହିପାରୁନାହଁ । ଯେମିତି ମୁଁ
ଏକଥା କହିସାରିଛି ଯେ, କୌଣସି ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
ଶୈଳୀ ବା ଭାବଭଙ୍ଗୀରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ
ମୁସଲମାନ ହେବାର ପରିପ୍ରକାଶ
କରିପାରୁନାହଁ । ତେଣୁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ କାନୁନ
ରହିଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସୁଧାର
ହେବାର କୌଣସି ଆଶା ନାହିଁ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ
କୌଣସି ରାଜନେତା ପାର୍ଟି ବା ସରକାର
ମଧ୍ୟରେ ଏତେ ସାହାର ନାହିଁ ଯେ, ସେ ଏହି
କାନୁନକ ଶେଷ କରିଦେବେ ।

ଏହାପରେ ରିଜିଓନାଲ୍ ଅନ୍ତରୀଳରେ
ଖବର କାଗଜ Zwolle Nieuws ର
ପଡ଼ୁକାର Mr. Rein Tuininga
ଜାଣିବାକୁ ଚାହିଁଲେ ଯେ, ଏଠାରେ ହଲାଘ୍ରରେ
ଅହେମଦୀ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଆପଣଙ୍କର ମତ କଣ ? ଏଥୁରେ ହଜୁର
ଅନ୍ତର ଅଃବାଃଅ କହିଲେ, ଏଠାରେ
ହଲାଘ୍ରରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଅହେମଦୀ
ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟକାଂଶ ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି
ଏଠାରେ ଶରଣ ନେଇଥିବା ଅହେମଦୀମାନଙ୍କ
ସଂଖ୍ୟା ଯେଉଁମାନେ ପାକିଷ୍ତାନରୁ ହିଜ୍ବତ୍ କରି
ଏଠାକୁ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି । ଏତଦ୍ବ୍ୟତେତ କିଛି
ଅହେମଦୀ ସରିନାମର ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି

ଯେଉଁମାନେ ଅତିତରେ ଢ଼ର କଲୋନୀ ଥିବା
ଯୋଗୁଁ ଏଠାରେ ଆସି ବସବାସ କରୁଥିଲେ ।
କିନ୍ତୁ ଅହେମଦାମାନଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କ
ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଉଛି ପାକିସ୍ତାନ ସହିତ ଯେଉଁମାନେ
ରାଜନୈତିକ ଶରଣାର୍ଥୀ ଭାବରେ ଏଠାରେ
ଅଛନ୍ତି । ଅତେବ ଆମେ ସେଥିପାଇଁ ଏଠାରେ
ଅଛୁ ଯେ, ଏଠିକାର ସରକାର ଆମକୁ ନିଜର
ଆସ୍ତା ଓ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କରିବାପାଇଁ ଓ
ଆମ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଆମକୁ ପରିଚାଳିତ
ହେବାପାଇଁ ଓ ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରଚାର
ପ୍ରସାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛି । ଯେଉଁଠି
ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟତର କଥା ଉଠୁଛି ଏଠାରେ ଯମାତି
ଅହେମଦାମାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଏଥିପାଇଁ ଆବିର୍ଭାବ
ହୋଇଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କର ଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା
କି ଇତ୍ସଲାମର ବାସ୍ତବିକ ଶିକ୍ଷାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ଏବଂ ସେହି ବାସ୍ତବିକ
ଶିକ୍ଷା ହେଉଛି ପ୍ରେମ, ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଭାଲଚାରା

ଏହିସବୁ ଜନିଷର ଆମେ ତବଳିଗ୍ କରୁଥାଇ
ତେଣୁ ଏଥୁପାଇଁ ବେଳେବେଳେ ଡକ୍
ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମ ଯମାତ୍ରରେ ସାମିଲ
ହେଉଛନ୍ତି । ବରଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ହଲାଘୁ ଯମାତ୍ରର
ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ମୁଖୁଆ ଅଛନ୍ତି ସେ ହେଉଛନ୍ତି
ଜଣେ ଡକ୍ ।

ହଜୁର ଅନ୍ଧର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ,
ବିତ୍ତ କୁରାନ୍ ଏ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛି ଯେ,
କୁନ୍ତରେ କୌଣସି ବାଧ୍ୟବାଧକତା
ଅନ୍ୟପଟେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଉପଦେଶ
ଯେ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ବୁଝାଇ
ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପୃଷ୍ଠା- ୦୭ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ...

ଏହି ସଂଖ୍ୟାରେ ଓଡ଼ିଆ ଡି.ଟି.ପି ଜନିତ କେତେଗୋଟି ଅସଳ ଅକ୍ଷର ସଠିକ ଲେଖା ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ଦିତୀୟ ତ, ଥଂଚ, ଥଂଟ । ପାଠକ ପାଠିକାମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରୋଧ ଛାଇ ଶଳ୍କଗଢ଼ିକୁ ସଠିକ୍ ପଢ଼ିନେବେ ।

ବିଦାହ ସମୟରେ ଧର୍ମକୁ ଅଗ୍ରାଧକାର
ଦେବାପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଦିଆପାଇଥାଇ ।

‘‘ହଜରତ୍ ଅବୁ ହୁରେରାଃ ରଃଅଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଣ୍ଣତ ଅଛି ଯେ ହଜରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ମୁସ୍ଲିମୀ
ସଃଆସ କହିଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ମହିଳାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ଚାରିଗୋଟି ଆଧାର
ହୋଇପାରେ । ତାହାଙ୍କ ଧନ ଯୋଗୁଁ, ତାହାଙ୍କ ବଂଶ ଯୋଗୁଁ, ତାହାଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ୟ
ଯୋଗୁଁ ତଥା ତାହାଙ୍କ ଧର୍ମପରାୟଣତା ଯୋଗୁଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଧର୍ମ ପରାୟଣତାକୁ
ଅଗାଧକାର ଦିଆ ଏଥରେ ଛିଶର ତମର ମଙ୍ଗଳ କରିବେ ।

(ବୁଝାରୀ, କିତାବୁଲ୍ ନିକାହ)

ହଜରତ୍ ଖଲିପ୍ ତୁଳି ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଆବଃାନ୍ କହିଛନ୍ତି: “ବାହାଘର ସମୟରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଥା ରହିଛି, ତାହା ମଧ୍ୟ ଧର୍ମ ଅଟେ । ସେଥିଯୋଗୁଁ ଆଁ ହଜରତ୍ ସାହିବ, ସେତେବେଳେ ସବୁ ଜିନିଷ ଉପରେ ସେହି ଛିଅକୁ ଅଗ୍ରାଧ୍ୟକାର ଦିଆ, ସେହି ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଦିଆ, ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ଧର୍ମ ରହିଛି । ତେଣୁ ଏକଥା କହିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ଯେ ବିଭାଗର କେବଳ ଏକ ହସଖୁସିର ପରିପ୍ରକାଶ ଓ ଆମ ନିଜସ୍ଵ କର୍ମ । ବରଂ ଏହା ତୁଳି ଧାରଣା ।

ଇସ୍ତଳାମ ଏକଥା କହିନାହିଁ ଯେ ସଂସାରକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦିଆ ଓ ସମ୍ମୁଖୀରୂପେ
ଅଳଗା ହୋଇଯାଅ ବୋଲି । କିନ୍ତୁ ଇସ୍ତଳାମ ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହିନାହିଁ ଯେ ସଂସାରରେ
ଏତେମାତ୍ରାରେ ମାତିଯାଅ ଯେ ଧର୍ମର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ନ ରହୁ । ଯଦି ବିଭାଗୀର କେବଳ
କୋଳାହଳ, ଶୋଭାବର୍ଦ୍ଧନ ଏବଂ ଗାଇବା ବଜାଇବା ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଆଁ
ହଜାରତ୍ ସଃଆଃସ ନିକାହ୍ ଖୁତ୍ବାଃରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସ୍ଥୁତିଗାନରୁ ଆରମ୍ଭ କରିନଥାନ୍ତେ
ଏବଂ ପୁଣି ତକ୍ଷ୍ଵା (ଧର୍ମପରାୟଣତା) ଗ୍ରହଣ କରିବା ପ୍ରତି ଏତେମାତ୍ରାରେ ଯେଉଁ
ଜୋର ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଥିପୁଣି ଧ୍ୟାନ ଦେଇନଥାନ୍ତେ ବରଂ ବିଭାଗୀରର ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଉପଦେଶ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ମୂଳାଧାର ହିଁ ତକ୍ଷ୍ଵା ଉପରେ ରଖାଯାଇଅଛି ।”
(ଖୁତ୍ବା ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଚାର ୨୫ ନିଜେମର ୨୦୦୪)

(ନିଜାରତ୍ତ ଇସ୍ତଳାହୁ ଓ ଉଚ୍ଚଶାଦ୍ ମର୍କଜିଯା କାଦିଆନ)

ପଦର ଅଣ୍ଣୁମନ ଅହମଦିଯା ତଜିରନ୍
(ସ୍ଵେଚ୍ଛାୟକରଣ) ବିଭାଗରେ ସେବା କରିବାକୁ
ଲାଭକ ବ୍ୟକ୍ତି ଧାର କିଅନ୍ତୁ ।

ତଜ୍ଜିଜନ୍ ବିଭାଗ କାଦିଆନ୍ମରେ ମଞ୍ଚୁର ହୋଇଥିବା ନୁଆ ଆମେରିକାନ୍ ବେସ୍ଟ୍ ଗ୍ରାସ
କଟର୍ ମେଶିନ୍ ନିମନ୍ତେ ତ୍ରାଳଭର ପଦବି ପୂରଣ ହେବାର ଅଛି । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତ୍ରାଳଭର
ଭାବେ ଏହି ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା ରଖୁଛନ୍ତି ସେ ନିଜର ଦରଖାସ୍ତ ଦୂଇ ମାସ
ଭିତରେ ନଜାରତ୍ ଦିଆନ୍ ସଦର ଅଞ୍ଚୁମନ୍ ଅହମଦିଯା ନିକଟକୁ ପଠାଇପାରିବେ ।
ସର୍ତ୍ତାବଳୀ:

(୧) ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ନିକଟରେ ତ୍ରାଙ୍ଗଭିଂଶୁ ଏବଂ ତ୍ରାଙ୍ଗଭିଂଶ ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବା ଜରୁରୀ (୨) ପ୍ରାର୍ଥୀ ଅଛବହୁତ ଚେକନିକାଲ୍ କାମ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥିବେ । ଯଦ୍ବାରା ଆବଶ୍ୟକସ୍ଥଳେ ଏହି କଟର ମେଣ୍ଟିନ୍‌ର ମରାମତି ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ । (୩) ପ୍ରାର୍ଥୀ ତ୍ରାଙ୍ଗର ତ୍ରଳି ଚଳାଇବା ଜାଣିଥିବେ (୪) ପ୍ରାର୍ଥୀ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୋଇଥିବେ ଓ ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲେ ଅଧିକା କାମ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବେ (୫) ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତାର କୌଣସି ସର୍ତ୍ତ ନାହିଁ (୬) ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦେବା ଅନିବାର୍ୟ (୭) ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ରଯନ କରାଯିବ ଯିଏ ପ୍ରାର୍ଥୀ ରଯନ ବୋର୍ଡର ଇଂଗରେଝ୍‌ରେ ଉଚ୍ଚାର୍ୟ ହେବେ (୮) ଏବଂ ଯିଏ ନୂର ହସ୍ତିଚାଲ୍ କାଦିଆନ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ ମେଡିକାଲ୍ ଫିର୍ମନେସ୍ ସାର୍ଟପିକେଟ ମୁତାବକ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟବାନ ବିବେଚିତ ହେବେ (୯) ଏହି ତ୍ରାଙ୍ଗଭର ପଦବୀ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଦିତ୍ୟାୟ ଶ୍ରେଣୀ କର୍ମଚାରୀ ସମ ଆଲାଉନ୍ ଓ ଆନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁବିଧା ଦିଆଯିବ (୧୦) କାଦିଆନ୍ ଯାତାଯାତର ଖର୍ଚ୍ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିଜେ ବହନ କରିବେ (୧୧) ଯଦି ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କର ରଯନ ହୁଏ ତେଣୁ ପାଇଁ ଡାକ୍ତର୍ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ

Note- ଏଥୁପାଇଁ ଦରଖାସ୍ତ ଫର୍ମ ନଜାରତ, ଦିଆନ୍ ସଦର ଅଞ୍ଚୁମନ ଅହମଦିଯା କାଦିଆନ୍ରୁ ହାସଲ କରିପାରିବେ । ଦରଖାସ୍ତ ଫର୍ମ ସଠିକ୍ ଭାବେ ପୂରଣ ହୋଇ ହସ୍ତଗତ ହେଲେ ତା ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ ହେବ ।

(ନାଜିର ଦିଓନ୍ କାଦିଆନ୍)
ଅଧୁକ ଜାଣିବାପାଇଁ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ
(Ph) 01872-501130 (Mob) 9877138347, 9646351280
email: diwan@qadian.in

EDITOR
Qamarul Haque Khan
Sub-Editor : Maqsood Ali Khan
Mob : (+91) 9437128786
e-mail : odiabadar@gmail.com

REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO PUNODI/2016/68750

Weekly **BADAR** Qadian

ঘাৰাহিক বদৰ
কাদিআন

Dist: Gurdaspur (Pb.) INDIA Qadian - 143516

Postal Reg. No.GDP-40/2020-2022 Vol.5 Thursday 01 Oct 2020 Issue No. 40

MANAGER
NAWAB AHMAD
Mobile. : +91 - 94170-20616
e-mail :managerbadrqnd@gmail.com

ANNUAL SUBSCRIPTION:Rs.500/- (Per Issue:Rs.9/-) (**WEIGHT** - 20-50gms/issue)

ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅମିରିଲ୍ ମମିନିନ୍ ଖଲିଫାତ୍ତୁଲ୍ ମହିନ୍ଦିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅଃବାଅ ଙ୍କ ଯୁଗୋପ ଗସ୍ତ - (ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୧୯)

୩୦ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୧୯
(ସୋମବାର) ବଲକାଆଂଶି
ନ୍ୟାସନାଳ ମଜ୍ଜିଲ୍ ଆମେଲା ଖୁଦାମୁଲ
ଅହେମଦାୟା ହଲାଶ୍ଵର ହଜୁର ଅନ୍ତର
ଅଃବଃଅଙ୍ଗ ସହିତ ହୋଇଥିବା ମିଟିଙ୍ଗର
ବଲକାଆଂଶି

ହଙ୍ଗର ଅନ୍ଧର ଆବାଶ କହିଲେ,
ଏପରି କେତେ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ
ଖରାପ ସୋଷାଇଟିକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ? ଏହିଭଳି
ପରିବେଶରେ ବତ୍ତୁଥୁବା ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
କିଛି ଭଲ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି ଓ କିଛି ଖରାପ
ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଵରୋପରେ
ଏହିଭଳି ପରିବେଶରେ ରହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କଣ ଶହେ ପ୍ରତିଶତ ପିଲା ଭଲ କାମ
କରୁଛନ୍ତି ଯେବେକି ଏଠାରେ ସବୁପ୍ରକାରର
ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରହିଛି,
ଅନାଥ ଆଶ୍ରମ ରହିଛି । ଯଦି ପୂଣ୍ୟର ଷ୍ଟର
ଅଲ୍ଲାଖ ତାଲାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତ୍ତାବକ କର୍ମର
ଆଧାରରେ ଦେଖାଦିଏ ତେବେ କେଉଁଠି
ଏକଥା ଲେଖା ହୋଇଛି ଯେ, ସମସ୍ତେ
ପୂଣ୍ୟବାନ ହୋଇଯିବେ ? କେବଳ ଅର୍ଥ ଓ
ଟଙ୍କା ପଇସା ହେବା ତ ପୂଣ୍ୟ ନୁହେଁ
ଦୁଇବେଳା ରେଟି ମିଳିଯିବା ତ ପୂଣ୍ୟ ନୁହେଁ ।
ବାକି ଯେଉଁଠି ପୁରସ୍କାର ବା ଦର୍ଶ ଦେବାର
କଥା ଉଠୁକୁ ତାହା ହେଉଛି ଜଶ୍ଵରଙ୍କର କାମ
ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନା ଆମେ ଜାଣିଛୁ ନା କୌଣସି
ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିପାରିବୁ । ଯଦି କାହାର ଦୋଷ ନାହିଁ
ଓ ପରିବେଶ ତାକୁ ଖରାପ କରିଦେଇଛି ତେବେ
ଅଲ୍ଲାଖ ତାଲା ତ ହେଉଛନ୍ତି କରୁଣାମଧ୍ୟ ତେଣୁ
ଅଲ୍ଲାଖ ତାଲା ତାକୁ କ୍ଷମା ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା
ପରକାଳରେ ହିଁ କରିପାରିବେ । ଏହା ସେ
କିପରି କରିବ ତାହା ଅଲ୍ଲାଖ ତାଲାଙ୍କୁ ହିଁ
ଉଲଭାବେ ଜଣାଅଛି ।

ହଙ୍ଗୁର ଅନ୍ତର ଅଃବାଅ କହିଲେ,
ଆପଣ ଏଠାରେ ଯୁଗୋପର ଯେଉଁ ଉଦାହରଣ
ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏଠାରେ ଅନାଥ ଆଶ୍ରମ
ଜୟାଦି ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ତେବେ ଏଥରେ
କଣ ଗ୍ୟାରେଂଟ ଅଛି ଯେ, ଏଠାରେ ରହୁଥିବା
ସମସ୍ତେ ଭଲ ଲୋକ ହୋଇଥିବେ ? ଏମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ତ' ଚୋର, ତାକୁ ଓ ବଦମାସ ସୃଷ୍ଟି
ହେଉଛନ୍ତି । ଯଦି ଏଠାରେ ଏହିଭଳି ଲୋକେ
ସୃଷ୍ଟି ହେଉନାହାନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଏପରି
କାନୁନ କାହିଁକି ବନାଇଛନ୍ତି ? ଏହି କାନୁନ
ବନାଇବାର ଉଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏହା କି
ଏଠାରେ ଖରାପ ଓ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ ମହିନ୍ଦୁ ଅଛି ।
ଦ୍ୱିତୀୟ କଥା ହେଉଛି ଏହା କି, ସେମାନଙ୍କ
ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟର ଯେଉଁ ସ୍ତର ରହିଛି
ଓ ଅଳ୍ଲାଖ ତାଳାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ଖରାପ କର୍ମର
ଯେଉଁ ସ୍ତର ରହିଛି ତାହା ହେଉଛି ଭିନ୍ନ । ହୁଁ

ପୁଣି ହଜୁର ଅନ୍ତର ଅଃବା
କହିଲେ, ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅଳ୍ଲାଃ ତାଳା
ବାରଯାର ଏହି ଉପଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ,
ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅନାଥମାନଙ୍କର
ଲାଳନପାଳନ କରୁନାହାନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର
ଧାନ ରଖୁନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ନର୍କରେ
ପକାଇବି । ଅନାଥମାନେ ଯଦି ଖରାପ
ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଖରାପ କରୁଥିବା
ଲୋକମାନେ ହିଁ ନର୍କରେ ପଡ଼ିବେ । ଅଳ୍ଲାଃ
ତାଳାଙ୍କର କରୁଣା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବ୍ୟାପକ ।
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଭିକ୍ଷଣ ଶିକ୍ଷ କରିଥାଏ ଅଳ୍ଲାଃ ତାଳା
କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ତାକୁ କ୍ଷମା ଦେବିନାହିଁ
ଅନ୍ୟପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଅଳ୍ଲାଃ
ତାଳା କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଏମିତି ଗୋଟିଏ ସମୟ
ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ନର୍କକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ
ଖାଲି କରିଦିଆୟିବ । ଫଳତଃ ବୈକୁଣ୍ଠର ମଜା
ସମସ୍ତେ ପାଇବେ କିନ୍ତୁ ଅଛୁ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ମଣିଷ

ତା' କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପାଇଥାଏ । ବାକି ସରକାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ, ଏହି ପରିବେଶର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଯେ ସେମାନେ ସେହି ଅନାଥମାନଙ୍କର ଧାନ ରଖନ୍ତୁ । ଯଦି ସେମାନେ ତାକୁ ସୟାଳିବେ ନାହିଁ ତେବେ ଅନାଥମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତ ଏ ବାହାନା ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଏହା କହିଦେବେ କି, ଆମକୁ ସୟାଳିବାଗାଲା କେହିନଥିଲେ ଏତଦ୍ଵାରା ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା କାଳେ ସେମାନଙ୍କର ବାହାନାକୁ ମାନିନେବେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅନାଥମାନଙ୍କର ଧାନ ରଖିନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ତ କୌଣସି ଆଳ ଗୁହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବେ । ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କର କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଏହା ତ ସ୍ଵଷ୍ଟ ହେଉଅଛି ବାକି ଆମେ ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି କହିପାରିବା ନାହିଁ । ତେଣୁ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ବାରମ୍ବାର ପାଠ କର ବା ପଡ଼ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନାଥମାନଙ୍କର ଲାଲନପାଳନ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବହୁତ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

ଆଉ ଜଣେ ଖାଦିମ ପଚାରିଲେ
ଯେ, ଆମ ଯମାତ୍ ଜଳବାୟୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଣ
ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିପାରିବ ? ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ
ଉତ୍ତରରେ ହଜ୍ରୁର ଅନ୍ତର ଅଃବାଃ କହିଲେ,
ଖୁଦାମୂଲ ଅହେମଦୀଯାର ସଦସ୍ୟମାନେ
ଗୋଟିଏ ଚାରା ରୋପଣ କରି ଭାବୁଛୁନ୍ତି ଯେ,
ଆମେମାନେ ଏ ପରିବେଶକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିଦେଇଛୁ ବା ଲଜ୍ଜନାମାନେ ଚାରୋଟି ଗଛ
ଲଗାଇଦେଲେ ବା ଅନ୍ସାରୁଲ୍ଲାଇ ଲଗାଇଛି ପ୍ରଶ୍ନ
ହେଉଛି ଏହା କି, ଏବେ ଯେଉଁ ଭଲି
ଲୋକସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବାଲିଛି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ

ବାକି କଥା ହେଉଛି ଏହା କି ଏ ଦୁନିଆଁ
ଯେଉଁଭିତ୍ତି ଉନ୍ନତି କରିବାଲିଛି, ଯଦି ଏଠାକୁ
ଆସିବାକୁ ହୁଏ ତେବେ କାରାର ବସି
ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ କାର୍ବନ୍ Emission କୁ
କମ୍ କରନ୍ତୁ । ଡର୍ ଲୋକମାନେ ସାଇକ୍ଲେ
ଚଳାନ୍ତି ତେଣୁ ଆପଣମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକରୁ
ଅଧିକ ସାଇକ୍ଲେ ଚଳାନ୍ତୁ । ଆପଣମାନେ ତ
ଚିକିଏ କିଛି କାମ ପଡ଼ିଲେ କାର ନେଇ ଚାଲି
ଯାଉଛନ୍ତି । ପାକିଷ୍ତାନରୁ ଆସିଥିବା ଆମର
ଅଧିକାଂଶ ଲୋକମାନଙ୍କେର ଏହି ଅଭ୍ୟାସ
ରହିଛି ।

ହଙ୍କୁର ଅନ୍ତର ଅଃବାଃ ପୁଣି
କହିଲେ: ତେଣୁ ଆପଣମାନେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକରୁ
Plantation କରନ୍ତୁ । ବାକି ଦୂନିଆରେ
ଯେଉଁ ଉନ୍ନତି ହୋଇଗଲିଛି, ସେମାନଙ୍କ
ମୁକାବିଲାରେ ଆମ ନିକଟରେ କୌଣସି ଲାଗୁଷ୍ଟି
ତ' ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆମର ଏଥିରେ କଣ ଭୁମିକା
ହୋଇପାରେ । ଆମ ନିକଟରେ ଯଦି କୌଣସି
କାରଖାନା ଥାଆନ୍ତା ଓ ସେଥିରେ ଧୂଆଁ ନିର୍ଗତ
ହେଉଥାନ୍ତା ତେବେ ଆମେ କିଛି କରିପାରନ୍ତୁ ।
ଏବେ ଯମାତି ନିକଟରେ ଏମିତି କିଛି
କଳକାରଖାନା ନାହିଁ । ବାକି ଆମେ ଯଥା
ସମ୍ବର ଏହି ପ୍ରଦୁଷଣକୁ ଗୋକିବା ପାଇଁ ଯେତିକି
ପାରନ୍ତୁ କରନ୍ତି ।

ଜଣେ ଖାଦିମ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ଯେ,
 “ଅସଫଳତା”ର ସଂଜ୍ଞା (Defination)
 କଣ ? ବା ଏହିତି କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛି ଯିଏ ଏ
 ଦୁନିଆରେ “ଅସଫଳ” ବୋଲାଇବ ? ବା
 ଯିଏ ନିଜକୁ ଅସଫଳ ବୋଲି ବିବେଚନା
 କରୁଥିବ ? ଏଥରେ ହଙ୍ଗୁର ଅନ୍ୟର ଆଃବାଃ
 ନିମ ପଦଚିକ ପାଠ କଲେ:

ମାୟୋସ ଓ ଗମଜଦାଣ କୋଇ ଛସକେ ସିଥି ନେହିଁ

କବ୍ଜା ମେଁ ଜିସ୍ତକେ କବ୍ଜାଏ ସେପେ
ଖୁଦା ନେହିଁ

ହଜୁର ଅନ୍ୟର ଅଃବାଥ କହିଲେ:
ଅଲ୍ଲୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୁଆ (ପ୍ରାର୍ଥନା)କର ।
ଅସମଳ କଣ ? ନିରାଶା ହିଁ ଅସମଳତା ଆଚେ ।
ଡେଶୁ ମଣିଷ ନିଜର ସମ୍ମୁଖୀ ପ୍ରତ୍ୱେଷ୍ଟା କରୁ,
ତା'ପରେ ଏଥୁସକାଶେ ଯେତେ ସମ୍ବବ ସେତେ
ଦୁଆ କରୁ । ତା'ପରେ ଏହାର ଫଳ ଜିଶୁରଙ୍କ
ଉପରେ ଛାଡ଼ିଦେଇ । ପୁଣି ଅଲ୍ଲୁଙ୍କର ଜଛା ।
ଏମିତି କଲେ ନିରାଶ ହୁଏନାହିଁ । ନିରାଶ ଦ୍ୱାରା
ଅସମଳତା ମିଳିଥାଏ । ବାକି ଜିଶୁର ଜାଣିଛନ୍ତି
ଯେ ଆମପାଇଁ କଣ ଭଲ । ଅସମଳତାର
Defination କଣ ? ଯେତେବେଳେ
ଆପଣ ଏକଥା ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଗୋଟିଏ ଜିନିଷ
ଆପଣଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ମିଳିବ । ଆପଣ
ସେଥିଯୋଗୁଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚେଷ୍ଟା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଏହି